

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ကျေးဇူးတော်ရှင်

ဓမ္မာနုပဿနာ ပခုက္ကူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဘဒ္ဒန္တ ကုဏ္ဍောဘာသ မဟာထေရ်

ဟောကြားဆုံးမတော်မူအပ်သော

“နိဝရဏဖယ်ရှင်း နိဗ္ဗာန်လင်း တရားတော်”

မြို့တော်စည်ပင် ဓမ္မာရုံ (၂၀၀၂ ခုနှစ်)

- ‘ဉာဏ်’ နဲ့ယှဉ်တဲ့ မနော ဖြစ်သွားတယ်...
- ဓမ္မနဲ့နေလေ့ရှိသည်ဆိုတာ...
- ပထမတန်း ဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ်နော်...
- ရှုပ်-ရပ်ကို ကြံဖြန့်ပစ်လော့ ဖျက်ဆီးပစ်လော့...
- သတ္တဝါလို့ယူရင် အာသဝေါဖြစ်ပြီ...
- အရှုတွေလွဲနေရင် ဓမ္မာနုပဿနာ မဖြစ်ဘူး...
- မြတ်စွာဘုရားကို သတ္တဝိနာသက’ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးလို့ ဆိုကြတယ်။

သတ္တဝါမရှိသော အသိသည်သာလျှင် လိုရင်းဖြစ်သည်။

“နိဝရဏဖယ်ရှင်း နိဗ္ဗာန်လင်း တရားတော်”

‘သံန္တမေ အဇ္ဈတ္တိကာမစ္ဆန္တံ အတ္ထိမေ အဇ္ဈတ္တိ ကာမစ္ဆန္ဒောတိ ပဇာနာတိ။

အဇ္ဈတ္တိ - အဇ္ဈတ္တ သန္တာန်၌ ၊ သန္တံ - ထင်ရှားရှိသော ၊ ကာမစ္ဆန္တံ - ကာမစ္ဆန္ဒကို ၊ မေ-ငါ၏ သန္တံမေ - သန္တာန်၌ ၊ အဇ္ဈတ္တိ - အဇ္ဈတ္တ၌ ၊ ကာမစ္ဆန္တံ - ကာမစ္ဆန္ဒသည်၊ အတ္ထိရှိ၏။ ဣတိ - ဤသို့၊ ပဇာနာတိ- သိ၏တဲ့။

ကြားရတဲ့ဟာ၊ နံရတဲ့ဟာ၊ လျှက်ရတဲ့ဟာ ၊ ထိရတဲ့ဟာတွေမှာ မျက်စိက မြင်ရင်တော့ ရူပါရုံပဲမှတင်။ နားကကြားရင် သဒ္ဓါရုံ၊ နှာခေါင်းကနံရင် ဂန္ဓာရုံ၊ လျှာကစားရင် ရသာရုံပေါ့။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံဆိုတာက ကိုယ်ကထိတာ။ အဲဒါ အာရုံငါးပါးပေါ့။ ကိုယ်က ထိရင်ဆိုတဲ့ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံက ပထဝီ၊ တေဇော၊ ဝါယော ကိုခေါ်တာ ။ ပထဝီ၊ တေဇော၊ ဝါယောဟာလူလည်း မဟုတ်ဘူး။ နတ်လည်းမဟုတ်ဘူးတဲ့. . . ။

‘ဣတိ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟာရတိ’ တဲ့၊ ဆိုကြည့်စမ်း. . . (ဣတိဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟာရတိ)။ ဤကဲ့သို့ ဓမ္မတို့၌ ၊ တရားသဘောတို့၌ဓမ္မာနုပဿီတရားသဘောတို့ကိုရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍တဲ့။ တရားသဘောတို့၌ဆိုကာ ဘယ်ဟာတုန်းဆိုတော့ ‘ခန္ဓာ’ ပေါ့။ ခန္ဓာက ဘာတရား သဘောတုန်းဆိုတော့ သင်္ခတသဘောရတာပေါ့။ သင်္ခတသဘောပေါက်ရင် အသိခတနဲ့က နီးသွားပြီလို့ တရားနာပရိသတ်တို့ အဲလိုမှတ်ရတယ်။ (မှန်ပါဘုရား)။

မြင်တဲ့အာရုံကို ပရမတ္ထလို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီ ပရမတ္ထရောက်လို့ရှိရင် ‘နိဗ္ဗတ္တိတ ပရမတ္ထ ဝသေန’ တဲ့။ ပညတ်မဖက် သက်သက်သော ပရမတ္ထ၏ အစွမ်းအားဖြင့်တဲ့။ ပညတ်မပါရဘူး၊ နာမည်တွေမပါရဘူး၊ နာမည်တွေမပါရဘူး၊ သဏ္ဍာန်တို့ မပါရဘူး. . . ။

‘ဆန္ဒ’ဆိုတာ ‘နာမည်’ ။ ကာမစ္ဆန္ဒက ဘာလို့ဖြစ်တာတုန်း ဆိုတော့ ဆန္ဒက ကာမနဲ့ သွားပေါင်းလိုက်တယ် ။ ဒါကြောင့် သူ့မှာ ကာမစ္ဆန္ဒရယ်လို့ ဖြစ်သွားတယ်။ တကယ်လို့ ကုသိုလ်နဲ့သာ သွားပေါင်းလိုက်ရင် ‘ကုသလာဆန္ဒ’ ဆိုပြီးဖြစ်မှာပေါ့။ အဲဒီဆန္ဒက ကာမနဲ့သွားပေါင်းရတယ်။ အဲဒီကာမဟာဘာတုန်းဆိုတော့ ‘ဓမ္မ’ တဲ့ (မှန်ပါဘုရား)။

‘ဉာဏ်’ နဲ့ယှဉ်တဲ့ မနောဖြစ်သွားတယ်. . .

ဒီပြင်နေရာကြတော့ မနောတဲ့။ ‘မနဉ္စ ပဇာနာတိ၊ဓမ္မေစ ပဇာနာတိ ’ ဆိုတော့ ပဇာနာတိ ဆိုတာသိရတယ်လို့အဓိပ္ပါယ်ထွက်တယ်။ ဓမ္မေစ - ဓမ္မအာရုံတို့ကိုလဲ၊ပဇာနာတိ- သိ၏တဲ့ ၊ အဲလိုသိရတယ်။

အခုဖြစ်နေတဲ့ မနောကြတော့ . . ‘မေ-ငါ၏ ၊ အဇ္ဈတ္တိ-အဇ္ဈတ္တ သန္တာန်၌ ကာမစ္ဆန္ဒော- ကာမစ္ဆန္ဒသည်

၊ အတ္ထိ - ရှိ၏။ ဣတိ - ဤသို့။ ပဇာနာတိ - သိ၏။ ' ပဇာနာတိ ' ဆိုတော့ 'ဉာဏ်' နဲ့ယှဉ်တဲ့မနောဖြစ် သွားတယ်တဲ့။ (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ကာမစ္ဆန္ဒကိုသိတယ်. . . ကာမစ္ဆန္ဒကိုသိတယ် . . . 'လို့ဆိုပေး။ (မှန်ပါဘုရား) ကာမ မပါဘဲဆန္ဒသက်သက်ကိုသိရင်လည်း သာကောင်းတာပေါ့။ ကာမပါတဲ့ဆန္ဒ ၊ ကာမမပါတဲ့ဆန္ဒ၊ ဥပမာ ဈေးသွားချင်တယ်၊ ကျောင်းသွားချင်တယ်၊ အလုပ်သွားချင်တယ် . . . အဲလိုဆန္ဒတော့သိကြတယ် အဲဈေး မသွားချင်တဲ့ဆန္ဒ၊ အလုပ်မသွားချင်တဲ့ဆန္ဒ၊ ကာမဂုဏ်မမှီဝဲချင်တဲ့ဆန္ဒမျိုးကိုကြတော့ ဆန္ဒရယ်လို့ သိပ် မသိကြဘူးတဲ့။ (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီဆန္ဒကိုလည်း သိအောင်လို့ မြတ်စွာဘုရားက 'နတ္ထိ မေအဇ္ဈတ္တံ အဇ္ဈတ္တံ - အဇ္ဈတ္တသန္တာန် ဌှိ၊ မေ - ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ဌှိ ၊ ကာမစ္ဆန္ဒော- ကာမစ္ဆန္ဒသည်၊ နတ္ထိ - မရှိ ။ ကာမဖြစ်တဲ့စိတ် ရှိရင် ရှိ တယ်လို့သိတဲ့။ ကာမဖြစ်တဲ့စိတ် မရှိရင် မရှိဘူးလို့သိတဲ့ ။ ဖြစ်နေတဲ့စိတ်သန္တာန်မှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့သဘော အတိုင်း အမှန်သိသိပေးပါတဲ့။ (မှန်ပါဘုရား)။

စိတ်မှာဖြစ်နေတဲ့ သဘောတရားတိုင်းဟာ ဓမ္မပါပဲ။ 'ဓမ္မကိုလည်း သိရမယ်။ သူ့ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သံယောဇဉ်ကိုလည်းသိရမယ်။ 'ကိုယ့်သန္တာန်မှာ ဖြစ်မယ့် ဓမ္မလေးတွေ ဆန္ဒလေးတွေကို 'သင်္ခတဓမ္မ' လို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီဓမ္မလေးကို ရည်ရွယ်ပြီးတော့ 'ဣတိ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ'တဲ့. . ။ သံယောဇဉ်ကတော့ ကာမဓမ္မတွေဖြစ်သွားတယ်။ ကာမစ္ဆန္ဒပြီးတော့ 'ဆန္ဒရာဂေါ' လို့ဆိုတာရှိသေးတယ်။ ဆန္ဒမှာရာဂပါလာပြီး လာဖြစ်တယ်။ ဆန္ဒရာဂေါ- အဲဒီ ဆန္ဒရာဂ နဲ့ပါလာတဲ့ဆန္ဒကိုပယ်လိုက်တော့ ' ဆန္ဒရာဂ ပဟာနံ ဆန္ဒရာဂဝိနယော 'လာဖြစ်တယ်။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ နေခြင်းပဲ. . .

'ဧတ္ထ ဆန္ဒံ ဝိရာဇတွာ ၊ ဧဝံ ဒုက္ခံ ပမုစ္စတ္ထိ' အဲဒီလို ဆန္ဒတွေလွတ်ကင်းမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဒုက္ခ တွေမှ လွတ်ကင်းမယ်တဲ့။ ရာဂကို အဲလို ဂရုစိုက်ရတယ်။ ဒါကြောင့် 'ဣတိ အဇ္ဈတ္တံဝိ ဓမ္မေသုဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟာ ရတိ'ဆိုစမ်း (ဣတိ အဇ္ဈတ္တံဝိ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟာရတိ) အဲဒီလို နေမယ်ဆိုလို့ရှိရင် အရိယဝိဟာရိတဲ့) ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ 'အနိဿိတောစ ဝိဟာရတိ' တဲ့။ အနိဿိတော ဆိုတာမမှီမူ၍၊ ဝိဟာရတိ- နေတယ်တဲ့။ ရာဂတွေ၊ ဆန္ဒတွေကိုမမှီဘဲနေတယ်တဲ့။ အဲဒီလိုနေတာ 'အရိယဝိဟာရ 'ခေါ် တယ်တဲ့။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ နေခြင်းပဲတဲ့။

'မာတာယထာ နိယံပုတ္တံ' ။ မိခင်က သားသမီးတွေ အပေါ် အဆိုးမမြင်ဘူး၊ ဆရာတွေက တပည့် တွေအပေါ် အဆိုးမမြင်ဘူးတဲ့။ အကောင်းမြင်တယ်ပေါ့။ အဲလို သတ္တဝါတွေအပေါ်မှာ အဆိုးမမြင်ဘဲရူ လို့ရှိရင် မိခင်ရူတာမျိုးနှင့်တူလို့ အဲဒါကို ဗြဟ္မာဝိဟာရလို့ခေါ်တယ်။ ဘာလို့ခေါ်တုန်း ၊ (ဗြဟ္မာဝိဟာရပါဘုရား) ဗြဟ္မာကြီးနေတဲ့ပုံ ကဲ့သို့ နေတဲ့လူတဲ့ ။ အဲဒီလို နေနိုင်အောင်လည်း ကြိုးစားကြပါ။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူတကာတွေအပေါ် မှာ အဆိုးမမြင်ဘဲ အကောင်းပဲမြင်အောင် ကြိုးစားကြပါ။ မိမိကိုယ်ကို ဒေါသဖြစ်အောင် မနေနဲ့။ မိမိ ကိုယ် ကို ဒေါသဖြစ်လို့ရှိရင် ‘သန္တံ ဝါ သန္တံ အဇ္ဈတ္တံ ဗျာပါဒံ’ လို့ဆိုပေး။ (အဇ္ဈတ္တံ ဗျာပါဒံ၊ အဇ္ဈတ္တံ ဗျာပါဒံ။) ။ ရင်းနှီးအောင်လို့ဆိုခိုင်းကြည့်တာ။ လူတွေ ပါဠိလေးနဲ့ ရင်းနှီးသွားအောင်လို့၊ ဟုတ်လား ၊ (မှန်ပါဘုရား)။

‘သန္တံ အဇ္ဈတ္တံ ဗျာပါဒံ’ ဆိုကြည့်စမ်း (သန္တံ အဇ္ဈတ္တံ ဗျာပါဒံ)။ အဇ္ဈတ္တံ - အဇ္ဈတ္တံ သန္တာန်၌။ အဇ္ဈတ္တံသန္တာန်ဆိုရင် မျက်စိရော၊ နားရော၊ နှာခေါင်းရော၊ လျှာရောပါတယ်။ အဲဒီတစ်ကိုယ်လုံး ။ ။ မနော ရောပါတယ်။ အားလုံးဟာအဇ္ဈတ္တံ တွေပါဘဲ။ အားလုံး ဘာတုန်း၊ (အဇ္ဈတ္တံတွေပါဘုရား)။ အဇ္ဈတ္တံကိုဘာ မှန်းမသိဘဲ နေမှာစိုးလို့ ၊ အဇ္ဈတ္တံဆိုတာ တစ်ကိုယ်လုံး၊ ဟုတ်ကဲ့လား။ အဲဒီ အဇ္ဈတ္တံသန္တာန်၌တဲ့။ ဗျာပါ ဒေါ - ဗျာပါဒကို ၊ သန္တံ - ထင်ရှားရှိသော၊ အခုတော့မရှိသေးဘူး၊ ဟုတ်ကဲ့လား၊ (မှန်ပါဘုရား)။

ဗျာပါဆိုတာ ဗျာပါတွေများနေတယ်၊ အလုပ်ကိစ္စတွေများ နေတယ်ပေါ့။ မြတ်စွာဘုရားက အလုပ် ကိစ္စတွေနည်းရမယ် ၊ တာဝန်တွေနည်းရမယ်တဲ့။ ‘အပ္ပကိစ္စောစ’ပေါ့။ သူ့မှာ တာဝန်တွေ များနေမယ်၊ ဗျာပါဒတွေများနေမယ်ဆိုရင် သူ့မှာ ဒေါသတွေ များနေမယ်။

ဒါကြောင့် အဇ္ဈတ္တံ -အဇ္ဈတ္တံ သန္တာန်၌ ၊ သန္တံ - ထင်ရှားသော ၊ ဗျာပါဒကို ဆိုတဲ့ အဲဒီ ‘တံ’ ကလေး ကို ဂရုစိုက်ရတယ်။ ‘တံ’ကလေးကို ဂရုစိုက်ရတယ်။ အဲဒါအာရုံပဲ။ ဘာအာရုံတုန်းဆိုတော့ ‘ဓမ္မေ’ တဲ့။ ဗျာပါဒ လဲ ရတယ်။ ဓမ္မေ လဲ ရတယ် တဲ့။ ‘ဓမ္မေ စ ပဇာနတိ’နဲ့ လည်း မကိုက်ဘူးလား (ကိုက်ပါတယ်ဘုရား)အဲဒီဓမ္မေလေးကို သိပါဆိုမသိကြဘူး။ တစ်ခါတည်း ဆဲချင်ဆဲလိုက်တာပဲ။ ဆိုချင် ဆိုလိုက်တာပဲ ။ ငေါက်ချင် ငေါက်ချင်ငေါက်လိုက်တာပဲ၊ ဟုတ်မို့လား၊ (မှန်ပါဘုရား)။ အဲဒါကြောင့် ဆဲချင်ရုံသာ ဆဲချင်ပါ။ ဆိုစမ်း ‘ဆဲချင်ရုံသာ ဆဲချင်ပါ။ မဆဲလိုက်ပါနဲ့။ အဝိဇ္ဇာ ကြောင့်သာဆဲခြင်တာ ဝိဇ္ဇာမဆဲချင်။’

‘ဝိဇ္ဇာဥပါဒါဉာဏံ ဥပါဒါဒိ’ လို့ဆိုလို့ရှိရင် မဆဲချင်တော့ဘူး၊ အဝိဇ္ဇာ ကြောင့် သူ့ဆဲချင်တာ ဖြစ် တာ။ အဲဒီ အဝိဇ္ဇာက ဘယ်သူ့အာရုံပြုတုန်းဆိုလို့ရှိရင် ထင်ရှားမရှိတဲ့လူတွေ ၊ ယောက်ျားတွေ ၊ မိန်းမ တွေကို အာရုံပြုတယ်။ အဝိဇ္ဇာက ဘယ်သူ့အာရုံပြုတယ် ထင်ရှားမရှိတဲ့ လူတွေ ၊ ယောက်ျားတွေ ၊ မိန်းမတွေကို အာရုံပြုတယ်။ ယောက်ျားတွေ၊ မိန်းမတွေကို အာရုံပြုပြီးဆိုရင် အဝိဇ္ဇာဖြစ်ပြီလို့ ဒီလိုသိ ဟုတ်လား၊ (မှန်ပါဘုရား)။

ယောက်ျားတွေ၊ မိန်းမတွေကို ကိုယ်အာရုံ ထဲတစ်ခါတစ်ခါရောက် မလာဘူးလား။ (ရောက်လာပါတယ်ဘုရား)။ ယောက်ျားလေး၊ မိန်းမလေးတွေကို အာရုံပြုပြီးဆိုရင်ခလေးလေးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အဝိဇ္ဇာ ဖြစ်ပြီလို့မှတ်၊ မှန်ပါဘုရား။

ဓမ္မနဲ့ နေလေ့ရှိသည်ဆိုတာ

ယောက်ျားလေး၊ မိန်းကလေးတွေကို အာရုံပြုတော့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဖြစ်တော့ဘဲ အဲဒီ အဝိဇ္ဇာက သစ္စာလေးပါးကို ဖုံးတယ်လို့ဆိုတာပေါ့။ ဒါကြောင့် မိမိတို့ သန္တာန် မှာယောက်ျားတွေ မိန်းမတွေမရှိတာကိုပင် ‘ဓမ္မေသု ဓမ္မာ နုပဿီ ဝိဟာရတိ’ တဲ့။ ဆိုစမ်း (ဓမ္မေသု ဓမ္မာ နုပဿီ ဝိဟာရတိ)။

မိမိတို့သန္တာန်မှာယောက်ျားတွေ မိန်းမတွေမရှိဘဲနေနေတာသည်ပင် ‘ဓမ္မေသု ဓမ္မာ နုပဿီ ဝိဟာရတိ’ တဲ့။ ဓမ္မနဲ့ နေတယ်တဲ့ (မှန်ပါ့ဘုရား)။ ဓမ္မနဲ့ နေလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ဆိုတာ အဲဒါပုဂ္ဂိုလ်ရတယ် ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုရင်ဓမ္မာနုပဿီ ရတယ်။ ‘ဓမ္မနုပဿနာ’ ဆိုရင် ‘ဉာဏ်’ ရတယ် နော်။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဓမ္မာနုပဿနာ ရှုပုံလေးက ငါ့စိတ်မှာ မနောမှာ ယောက်ျားတွေ၊ မိန်းမတွေနဲ့ မနေရင် ဝိဇ္ဇာပေါ့။ နေရင် သူဟာ အဝိဇ္ဇာ ဖြစ်သွားပြီလို့ အဲလိုရှု။ အဲဒီအဝိဇ္ဇာက ဘာပြုလို့ဖြစ်တာတုန်းဆိုတော့ ယောက်ျား တွေ မိန်းမတွေနဲ့နေလို့ အဝိဇ္ဇာ ဖြစ်သွားတာ ၊ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

‘ပုဂ္ဂိုလ်မပါ ဓမ္မသာ ဓမ္မစက္ခုဖြစ်သတည်း’ ဆိုရင် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတွေမရှိဘူး။ မရှိတော့ ဘာရှိသလဲ ဆိုတော့ ဓမ္မသက်သက်ပဲရှိတယ်။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။ ပုဂ္ဂိုလ်မပါဘဲနဲ့ဒီ ပထဝီဗဿလေးပဲ ရှုနေရင်တော့ တစ် ခါတည်း အဲဒီ အဝိဇ္ဇာဟာ ဝိဇ္ဇာကြီး ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီ အဝိဇ္ဇာဟာ ဘာဖြစ်သွားတုန်း၊ (ဝိဇ္ဇာဖြစ်သွား ပါတယ်ဘုရား)။ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဖြစ်တော့ ဆဲကောဆဲချင်သေးလား၊ (မဆဲချင်တော့ပါဘုရား)။ မဆဲချင်တော့ရင် အနာဂါမ် ဖြစ်သွားပြီးတော့ သုဒ္ဓါဝါသဘုံကို ရောက်သွားတယ်။ အဲဒါပထမတန်း တရားတွေကို နာယူ ရလို့ လို့အဲဒီလို မှတ်ထား ၊ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

‘ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟာရတိ’ အဲဒီလို ‘ဓမ္မေသုနဲ့ ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟာရတိ’ လို့ ဆိုလိုက်ရင်ပဲ အလွန်ထူးဆန်း မြင့်မြတ်သွားတယ်တဲ့။ (မှန်လှပါ့ဘုရား)။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဓမ္မာ နုပဿီ’ ဖြစ်အောင်လုပ်မယ်။ အဲဒီ ဓမ္မာနုပဿီက ဘာဖြစ်တာတုန်းဆိုတော့ ဓမ္မာ နုပဿနာ ရှိလို့ဖြစ်တာ ဓမ္မာနု ပဿသီက ဘာပြုလို့ဖြစ်တုန်း ။ (ဓမ္မာနုပဿနာ ရှိလို့ပါ့ဘုရား)။ ဓမ္မာနုပဿနာဆိုတာ ဘာတုန်း၊ (ဉာဏ်ပါ့ဘုရား) ။ ဓမ္မာနုပဿသီကဘာတုန်း (ပုဂ္ဂိုလ်ပါ့ဘုရား) အဲဒီလို ဂရုစိုက်ရမယ်။ အဲဒီလိုသိရမယ် (မှန်လှပါ့ဘုရား)။

ဗျာပါဒမရှိဘူး ဆိုတာနဲ့ ‘အဇာတံ’ မဖြစ်ဘူးဆိုတာနဲ့တူတယ် . . .

ပြီးတော့ မြန်မာလိုဗျာပါဒရှိသလား၊ ဆိုစမ်း . . (ဗျာပါဒ ရှိသလား)။ ဗျာပါဒမရှိဘူးလား။ (ဗျာပါဒမရှိဘူးလား)။ မရှိရင် ဘယ်နှယ့်နေမယ်၊ ငြိမ်နေမယ်။ ဗျာပါဒမရှိဘူးဆိုရင် ငြိမ်နေမယ်။ အဲဒီဗျာပါဒမရှိဘူးဆိုရင် ငြိမ်နေမယ်။ အဲဒီ ဗျာပါဒမရှိဘူးဆိုတာနဲ့ ‘အဇာတံ’ မဖြစ်ဘူး ဆိုတာနဲ့တူတယ်။ ဟုတ်ကဲ့လား ။ ‘အဇာတံ အကတံ’ ဆိုတာတွေ မသိဘူးလား။ အဓိပ္ပာယ်က ဖြစ်မလာဘူးတဲ့။ အဲဒါဖြစ်

မလာတော့ မဖြစ်ဘူးဆိုတော့ ‘အဇာတ တရား’ ဆိုတဲ့နိဗ္ဗာန် ရှိတယ်တဲ့။ မင်းတို့ပြောသံကြားတယ်မဟုတ်လား၊ (မှန်ပါဘုရား)။

အဇာတတရားတဲ့။ ‘အဇာတ’ ‘မဖြစ်တာ’ ဘာတုန်း(နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။အဲဒီလိုမှတ်ထား။အဲလိုအဲလိုအဓိပ္ပါယ်ကနီးလျက်နဲ့ဝေးဝေးနေတက်တယ်။မင်္ဂလသုတ်ကလည်း ‘နိဗ္ဗာန်သစ္စိကရိယဉ္စ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမ’ လို့ဆိုတယ်။ ဆိုတာက နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြု ရောက်သွားတယ်ဆိုရင် ‘အရိယာသစ္စာန ဒဿနံ’ ဖြစ်လို့ပဲရောက်သွားတာပေါ့။ အဲသလိုဂရုစိုက်နော်၊(မှန်ပါဘုရား)။

ပထမတန်းဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ်နော် . . .

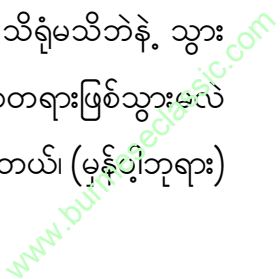
‘ကာမစ္ဆန္ဒ နိဝရဏ’ ၊ ဗျာပါဒ နိဝရဏ ‘ တဲ့။ နိဝရဏဟာ မကောင်းပါဘူး။ ကာမကလည်းမကောင်းပါဘူး။ ‘အလယ်ခေါင်’ ဖြစ်တဲ့ ‘ဆန္ဒ’ က ‘သင်္ခတ’ တရား နော်၊ အဲဒီလို ဂရုစိုက်ရမယ်နော်။ တရားဆိုတာ ထိုးထွင်းရတယ်။ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါပေါ့။ (analytical) ခွဲခြမ်းရတယ်။ မခွဲခြမ်းဘဲနဲ့ စာတွေလျှောက်မဖတ်ရဘူး။ ဘုရားဟောထားတာတွေက သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကြီးတွေနဲ့ဟောထားတာ။ လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ဆည်းပူးပြီးရလာတဲ့ တရားကို ခင်ဗျားတို့က သာမညလေးလုပ်နေလို့ မဖြစ်ဘူးနော်။ဟုတ်ကဲ့လား ဒီတော့ ပထမတန်းဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ်။ အဲဒါလေးတွေကို အိမ်ကြရင်လဲ ဆိုဆိုနေပါ (မှန်ပါဘုရား)။

‘ကာမစ္ဆန္ဒ နိဝရဏ’ ၊ ဆိုစမ်း . . (ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏ) ။ ဥပမာကာမစ္ဆန္ဒ နိဝရဏမှာ ကာမစ်က ကာမဆိုတာ ဘယ်လိုအဓိပ္ပါယ်၊ နိဝရဏ ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာ ၊ အဲဒီ နိဝရဏမရှိရင် ဘယ်လိုပေါ့၊ အဲဒီလို တစ်ခုချင်းစီရဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပေါ်အောင် ဖြည်းဖြည်းလေးစဉ်းစားရတယ်။ အဲဒီလို စဉ်းစားတဲ့ဟာက ‘စိန္တာမယပညာ’ ‘ ခေါ်တယ်။ အဲဒီပညာက အလယ်မဂ်ဉာဏ်တွေကို သွားကျေးဇူးပြုတယ်။ ကာမရာဂ နည်းဖို့၊ ဗျာပါဒနည်းဖို့အတွက် သွားကျေးဇူးပြုတယ် ဟုတ်လား။ အဲဒါတွေကို ဂရုစိုက်နော်၊ (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါ ကာမတွေပဲလို့ သိရုံသိရတယ်. . .

‘ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏ’တဲ့ . . ဆိုကြည့်စမ်း၊ (ကာမစ္ဆန္ဒ နိဝရဏ)။ ကာမ ဆိုတာဘာလဲတဲ့။ ကာမဆိုတာ အာရုံငါးပါးကိုခေါ်တယ်။ အခုမြင်ရတဲ့ဟာတွေက အာရုံတွေ။ အဲဒီအာရုံတွေကို ဆန္ဒမလုပ်နဲ့တော့။ မြင်ရင်တော့ မြင်ရုံပဲထား ၊ (မှန်ပါဘုရား)။ ဆန္ဒကြီးထည့်ပြီးတော့ဘာတွေ့ချင်လိုက်တာ၊ ဘာလုပ်ချင်လိုက်တာသွား မလုပ်နဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့လား။ အဲဒါ ကာမတွေလို့ သိရုံသိရတယ်။ ဘယ်လိုသိမတုန်း၊ (သိရုံသိရပါတယ် ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ‘ရူပေစ ပဇာနာတိ’ တဲ့။ အဲဒါ သိရုံသိလို့ပြောတာပဲ။ တကယ်လို့ သိရုံမသိဘဲနဲ့ သွားပြီးတော့ သူ့ကိုချစ်ခင်နှစ်သက်လိုက်မယ်ဆိုရင် ကာမစ္ဆန္ဒ ဖြစ်ပြီးတော့ တရားကဘာတရားဖြစ်သွားမလဲ ဆိုတော့ နီဝါရဏတရား သွားဖြစ်တယ်နော်။ အခုပဲ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တွေကို တားမြစ်သွားတယ်၊ (မှန်ပါဘုရား)

နီဝရဏ ဆိုတာဘာတုန်း (တားမြစ်တယ်)။ မင်္ဂိုလ် နိဗ္ဗာန်တွေကို တားမြစ်သွားတယ်။အဲဒီနီဝရဏ မရှိအောင်လို့နေရတယ်။ ဟုတ်ကဲ့လား၊ (မှန်ပါဘုရား)။

‘ဣတိ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟာရတိ ‘ဆိုစမ်း ၊ (ဣတိ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟာရတိ)။ မြတ်စွာဘုရား ဟောတာက အလွန်ကောင်းတာ ။ ဖြည်းဖြည်း လေးနဲ့ ဟောသွားတာ။ ဒကာမကြီးတို့က မကြည့်တတ်လို့ မစဉ်းစားတတ်လို့။ ကိုယ့်မှာ ဈေးနဲ့အိမ်၊ အိမ်နဲ့ဈေး ပဲပြေပြေးနေရတော့ ဘယ်မှာလာပြီး ဒီဉာဏ်တွေရမလဲ။ မရဘူးပေါ့။

ဒါကြောင့်ဒီဉာဏ်တွေ ရအောင် ကဲ ဆိုကြည့်စမ်း၊ ‘ကာမစ္ဆန္ဒ နီဝရဏ’ (ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏ) ၊ **ဗျာပါဒနီဝရဏ’** (ဗျာပါဒနီဝရဏ)။ နီဝရဏတဲ့။ ဟော ကလေးတွေကလည်းဆူနေ ၊ ဈေးကလည်း သွားရဦးမယ် ။ကြွေးကလည်း လာတောင်းဦးမယ်လို့ စိတ်ပူနေတာ အဲဒါ ‘ဗျာပါဒနီဝရဏ’ ဆိုကြည့်စမ်း။(ဗျာပါဒနီဝရဏ) ။ အဲဒါ ဆိုလိုက်တာနဲ့ပဲ ဗျာပါဒနီဝရဏ ရှိမှန်းသိသွားတယ် ။ ရှိမှန်း သိတော့ အဲဒီဆူပူတာတွေဆဲဆိုတာတွေကြားနေရပေမဲ့ အဲဒီဗျာပါဒနီဝရဏကမဖြစ်ဘူး။မရှိဘူးလို့ဆိုရင် အဲဒါ နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားပြီး၊ (မှန်ပါဘုရား)။

‘ပဇာနာတိ - သိ၏’ ဆိုရင်သိရုံပဲ သိ. . .

လောကမှာဗျာပါဒဖြစ်စရာတွေပြောပြောတတ်ကြတယ်။ ဗျာပါဒဖြစ်စရာတွေ ပြောတယ်ပေါ့။ ပြောပေ ပြောငြားသော်လည်း ဒီကမိမိမှာ ဗျာပါဒမရှိဘူးဆိုရင် ‘နတ္ထိမေ အဇ္ဈတ္တံ ဗျာပါဒေါ နတ္ထိ တိ ပဇာနာတိ’ တဲ့ မေ-ငါ၏ ၊ အဇ္ဈတ္တံ - အဇ္ဈတ္တံ ၌ ဗျာပါဒေါ - ဗျာပါဒသည် ၊ နတ္ထိ - မရှိ။ ဣတိ - ဤသို့၊ ပဇာနာတိ-သိ၏ တဲ့၊ (မှန်ပါဘုရား)။

မြတ်စွာဘုရားတရားတော်က ပါဠိတော်ရှိတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ‘ပဇာနာတိ- သိ၏ ‘ဆိုရင် သိရုံပဲ သိရတယ် ၊သိရုံပဲသိ။ (မှန်ပါဘုရား)။ သူ့ဗျာပါဒကြီး သွားများမနေနဲ့။ သွားပြီးတော့ ဆူပူပြီးဆဲဆဲပြီးမနေနဲ့ ၊ ဟုတ်ကဲ့လား။ အဲ ဒါကိုယ့်မှာ ဗျာပါဒရှိရင်ရှိမှန်း သိရလေးပဲ သိရတယ်။ သွားပြီးမလုပ်ရဘူး။ ထပ်ရှိအောင် သွားမလုပ် ရဘူး။ ရှိတယ်ဖြစ်တယ်လို့ပဲ သိရတယ်. (မှန်ပါဘုရား)။

အဲလိုလေး သိသိနေတော့မှ ‘ဣတိ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ’ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီမှာ ‘ဓမ္မေသု’ဆိုတာ လောကုတ္တရာတရားရော လောကီတရားကိုရော ဓမ္မေသု လို့ခေါ်တယ် ၊ (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။ လောကုတ္တရာတရားကို ဘာခေါ်လဲ ၊ (ဓမ္မေသုပါဘု ရား)။လောကီတရားကိုရော (ဓမ္မေသုပါဘုရား)။

‘ဓမ္မေသု’ ဆိုတာ အဲဒါလောကီနဲ့ လောကုတ်။ ‘ဤဟာ လောကီဆိုစမ်း. . (ဤဟာလောကီ) ၊ ‘ဤဟာလောကုတ္တရာ’ (ဤဟာလောကုတ္တရာ)။လောကီစိတ် ကို ‘ဤဟာ သဉ္ဇတ္တရစိတ်’၊ ဆိုစမ်း (ဤဟာ သဉ္ဇတ္တရစိတ်) ဤဟာအနုတ္တရစိတ် (ဤဟာအနုတ္တရစိတ်)။

အဲသလို အဲသလို လောကီနဲ့ လောကုတ္တရာကိုလည်း ကွဲရတယ်။ အဲဒီလို ခွဲခြမ်းတာမှ ပဋိသန္ဓိ ဒါ

နဲ့တကွ ဖြစ်တဲ့ ဘာတွေဖြစ်သွားပြီလို့ပြောကြတာပေါ့။ အဲဒါမေ့နုပဿနာတို့၊ သတိပဋ္ဌာန်တရားတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောပြီးတဲ့အဆုံးမှာ ရဟန္တာသုံးသောင်းလောက် ဖြစ်သွားကြတယ်။ တရားရသွားကြတယ်ပေါ့ ၊ (မှန်ပါ့ဘုရား)။ တရားရတယ်၊ မရဘူးဆိုတာကလည်း သူများမေးစရာ မလိုပါဘူး။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် နီဝရဏရှိသလား၊ မရှိ ဘူးလား ဒါလေးဘဲ ဂရုစိုက်ရတယ် ၊ (မှန်ပါ့ဘုရား)။ ဒီပြင်ဟာတွေ သွားသွား ဂရုစိုက်နေလို့ ပရိတ်သတ် တွေမှာတရားမရဘူးဖြစ်နေတာ ဒီဟာသာဂရုစိုက်လိုက်ရင် ဟိုဟာမရှိတော့ဘူး ဟုတ်လား။ အဲဒီလိုရှိတာ၊ မရှိတာလေးပဲ ဂရုစိုက်ပေးပါနော်။ (မှန်ပါ့ဘုရား)

ပျင်းတာလေးကို အော် ဒါတရားလေးပါလား. .

‘ကာမစ္ဆန္တ နီဝရဏ’ ဆိုစမ်း (ကာမစ္ဆန္တ နီဝရဏ)၊ ‘ဗျာပါဒ နီဝရဏ (ဗျာပါဒ နီဝရဏ)၊ ‘ထိနမိန္ဒ နီဝရဏ’ ထိနမိန္ဒ နီဝရဏ) ။ အဲ ထိနမိန္ဒ ဆိုတာ ပျင်းရိ ထိုင်းမှိုင်းတာ။ ကိုယ့်ကိုယ် ကို ပျင်းတာလည်း ရှိလို့ ရှိမှန်းမသိကြဘူး။ ပျင်းရင် အိပ်ပစ်လိုက်တာပဲ။ ပျင်းတာကို အော်. . ဒါတရားလေးပါလားလို့ ‘ခမ္မေသု ခမ္မာနုပဿီ’ဖြစ်အောင် ဟော ‘ပျင်းတယ်’ ‘ပျင်းတယ်’ အဲလိုလေး သိပေးဦးမှပေါ့။(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပျင်းနေရင် ဘာဖြစ်တုန်း နီဝရဏ ဖြစ်တယ်။ ပျင်းပြီးရင်ကော ဘာဖြစ်တုန်း၊ (နီဝရဏပါ့ဘုရား)။ နီဝရဏဆိုတာဘာတုန်း။ မဂ်ဖိုလ်ကို တာမြစ်တက်တယ်။ ‘တံခါးမင်းတုန်း’ ကြီးလို့ ‘မင်းတုန်း’ ကြီးလို့တားမြစ်တာပေါ့။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။ အဲလိုမှတ်နော်။ သို့မဟုတ် လို့ရှိရင် ကိုယ့်ဟာကို ပျင်းတာကို အပြစ်လို့ မထင်တတ်ကြဘူး။ အပြစ်လို့မမြင်တတ်ဘူး။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

‘ကာမစ္ဆန္တ နီဝရဏ’ (ကာမစ္ဆန္တ နီဝရဏ) ၊ ‘ ဗျာပါဒ နီဝရဏ’ (ဗျာပါဒနီဝရဏ)၊ ထိနမိန္ဒ နီဝရဏ (ထိနမိန္ဒ နီဝရဏ)၊ ‘ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကစ္စ နီဝရဏ’ (ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကစ္စ နီဝရဏ)။ အဲဒါ ‘ဣတိ ခမ္မေသု ခမ္မာနုပဿီ’ ပဲ။

ဈေးသွားရင်လည်း ‘ခမ္မေသု ခမ္မာနုပဿီ’ ‘ ခမ္မကို ခမ္မအတိုင်း ရှုမယ်’ လို့ အဲဒါလေးတွေ ဆို ဆို သွား။ ဒါမှ ဘုရားလက်ထက်ကနှင့်တူမှာ။ အခုတော့ ဈေးသွားရင်သတိလက်လွတ် နဲ့။ သူ့မှာ ဗျာပါဒတွေ ချည်များနေတယ်။ ဆိုပြီးသွားတော့ဘာဘာညာညာ မတွေးတော့ဘူး၊ ဟုတ်ကဲ့လား (မှန်ပါ့ဘုရား)။

‘ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကစ္စ နီဝရဏ’၊ (ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကစ္စ နီဝရဏ)။ ဥဒ္ဓစ္စ ဆိုတာ ပျံ့လွင့်တာ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပျံ့လွင့် မှန်းသိတာပါပဲ။ ပျံ့လွင့်တာ ငါမဟုတ်ဘူး ခမ္မပဲလို့ သိလိုက်ရင် ကိုပဲ ‘ခမ္မေသု ခမ္မာနုပဿနာ ဖြစ်သွားတယ် ။ သိတာနဲ့ကိုပဲ ခမ္မာနုပဿနာဖြစ်သွားတာ။ ဒီလိုမှမသိရင် ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကစ္စ တွေဖြစ်လို့ ရှိရင် ငါ့နှယ် ကုက္ကစ္စ တွေများ လိုက်တာနဲ့ပဲ ‘ ငါ့နှယ် ‘ ဆိုတာ. . ဖြစ်သွားတယ်။ ကုက္ကစ္စရှိတယ်လို့သိရင် ငါ့နှယ်ဆိုတာ မရှိ ဘူး။ အဲဒီကတည်းက ဒိဋ္ဌိက တစ်ခါတည်း ပြုတ်သွားပြီ။ အဲလို အဲလို ရှုပုံလေး. . (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နီဝရဏဆိုတာ တားမြစ်တဲ့ဟာမျိုး. . .

‘ဥဒ္ဒစ္စ ကုက္ကစ္စ’ ။ ဆိုစမ်း . . (ဥဒ္ဒစ္စ ကုက္ကစ္စ) ဥဒ္ဒစ္စ ဆိုတာ ပျံ့လွင့်သည်။ ပျံ့လွင့်နေတဲ့စိတ်။ ဘာမှလဲ အရာမရောက်ဘူး။ သူ့ပျံ့လွင့်တာပဲ။ လွင့်နေတဲ့စိတ်ကို သိရင်သူ့မှာပထမတန်းဖြစ်တယ်။ လွင့်နေတော့သူက ဘာဖြစ်တုန်းဆိုတော့ နီဝရဏ ဖြစ်သွားတယ်။ ဘာဖြစ်သွားတုန်း (နီဝရဏသွားဖြစ်ပါတယ် ဘုရား) ။ နီဝရဏဆိုတာ တားမြစ်တဲ့ဟာမျိုး၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ကို တားမြစ်တယ်။ (မှန်ပါဘုရား)။နီဝရဏ မဖြစ်တော့ မဂ်ဖိုလ်တွေကို တားမြစ် သေးသလား၊ (မတားမြစ်တော့ ပါဘူးဘုရား) မတားမြစ်တော့ သူက ဘာဖြစ်သွားတုန်းဆိုတော့ သူ့မှာဟို ကင်းဆိတ်တဲ့တရားသွားဖြစ်တယ်လေ ။ ‘ဝိဝေက’ တဲ့။

‘ဝိဝေက နိဿိတံ’ (ဝိရာဂနိဿိတံ) ၊ အဲဒါတွေ ဖြစ်သွားတယ်။ ဝိရာဂဆိုတာ မဂ်ဖိုလ်ကို ခေါ်တယ်။ ဝိဝေက က နိဗ္ဗာန် ရတယ်၊ (မှန်ပါဘုရား)။

အရှုတွေလွဲနေရင် ဓမ္မာနုပဿနာ မဖြစ်ဘူး။

‘နိဿရဏံ ဝိဝေကဉ္စ အသင်္ခတ မတံ တတ္ထာ ’ ဆိုတာ နိဗ္ဗာန်ရဲ့ အနက် တွေပဲ။ ဝိဝေကဆိုတာ ဝိဗ္ဗာန်ရဲ့အနက်တွေ။ ဝိဝေကဆိုတာ ဘာတုံး၊ (နိဗ္ဗာန်ရဲ့ အနက်ပါဘုရား)။အဲဒီနိဗ္ဗာန်တွေကို ကိုယ်က ဝေးအောင်လုပ်ပစ်တတ်တယ်။ ဘာကြောင့် တုန်းဆိုရင် ဓမ္မာနုပဿနာ ဓမ္မကိုရှုတဲ့အနုပဿနာမရှိလို့တဲ့ လူတွေရဲ့ ဟိုအဝါတွေသွားရဲ့ ဘာတွေညာတွေ ရာဂဖြစ်စရာတွေသွားရဲ့လို့ပေါ့ အဲလို အရှုတွေကလွဲနေတော့ ‘ဓမ္မ နုပဿနာ ဖြစ်ရဲ့လား၊ (မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)။ဓမ္မ နုပဿနာကောဟုတ်ကဲ့လား (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။ ဒါကြောင့် မဟုတ်တာတွေ မရှုနဲ့။ ဆိုစမ်း. . ‘မဟုတ်တာတွေ အသာနေ ၊ ဟုတ်တာရှုဖွေ၊ နာမ်ကုန္တ ငြိမ်ငြိမ်နေ၊ အဲလိုမှ ဒုက္ခ အရှိန်သေ။ အဲဒါ ဒုက္ခတွေအရှိန်သေ မယ့်နည်းပဲတဲ့၊ (မှန်ပါဘုရား)။

‘ဥဒ္ဒစ္စ ကုက္ကစ္စ နီဝရဏံ ’ ဆိုစမ်း (ဥဒ္ဒစ္စ ကုက္ကစ္စ နီဝရဏံ)။ ဟောသွားလို့ရှိရင်တော့ သိတော့သိ တာပေါ့။ အခုလို ချချပေးတော့ နီဝရဏတွေ ကင်းသွားတယ်။ အရင်တုန်းကဆို တရားနာနေရင်းကို ပထမ တန်းကုသိုလ်တွေ လွတ်ရတာ။ . . (မှန်ပါဘုရား)။ဒါကြောင့် နီဝရဏ တွေကင်းအောင် အဲလိုမှတ်ထား (မှန် ပါဘုရား။)

လူတွေမှာ ‘ကုက္ကစ္စ’ တွေက အလွန်အလွန်ဖြစ်ကြတာ။ ဒီကနေ့ လုပ်ခဲ့မိတာငါမှားတယ်။ လုပ်ခဲ့မိ တာ ငါ့အမှားပါလား။ လုပ်ပြီတော့ ဘာမှလည်း မတတ်နိုင်တော့တဲ့အမှားကို သူ့မှာ မှားနေတယ်။ ဘာမှလည်း မတတ်နိုင်ဘူး။ အဲဒါ ‘ဥဒ္ဒစ္စကုက္ကစ္စ နီဝရဏံ ’ ဆိုစမ်း (ဥဒ္ဒစ္စ ကုက္ကစ္စ နီဝရဏံ) ၊ ‘ဝိစိကိစ္ဆာ နီဝရဏံ’ (ဝိစိ ကိစ္ဆာ နီဝရဏံ)။ **ဝိစိကိစ္ဆာ နီဝရဏ** ဆိုတာကတော့ သို့လော သို့လောတွေ့တော ယုံမှားတာပါ။ အဲသလိုလဲ မဆို တတ်။ ဆရာသမားက ပြောပေးလို့လည်းမဆို တတ်နဲ့. (မှန်ပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာက ဘာတုန်း၊ **အဝိဇ္ဇာနီဝရဏ** ။ အဝိဇ္ဇာ၊ ‘ အဝိဇ္ဇာ မာနံ ကုက္ကစ္စ ပုရိသာဒိံ ဇေဝတီတိ အ

ဝိဇ္ဇာ မာနံ ဣတ္ထိ ပုရိသာဒိံ ဇေတိတိအဝိဇ္ဇာတွဲ' ။ အဝိဇ္ဇာ မာနံ- ပရမတ္ထ အားဖြင့်ထင်ရှားမရှိသော ။ ဣတ္ထိ ပုရိသာဒိံ - မိန်းမယောက်ျား အစရှိသည်ကို ။ ဇေတိတိ - စောတတ်၏။ ဣတိတဿာ - ထို့ကြောင့် ။ မောဟော-ထိုမောဟသည် ကို အဝိဇ္ဇာ- အဝိဇ္ဇာမည်၏။ မောဟကိုအဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်။ မောဟကို ဘာခေါ်တုန်း (အဝိဇ္ဇာ ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)။ အဝိဇ္ဇာကိုဘာခေါ်တုန်း၊ မောဟ ။ မောဟကိုဘာခေါ်တုန်း. ။ အဝိဇ္ဇာ။

မောဟဖြစ်ရင်လောဘဖြစ်တယ်။ မောဟဖြစ်ရင်ဒေါသဖြစ်တယ်။ အဲဒီလောဘဒေါသနဲ့သေရင်တော့ ငရဲတို့တိရစ္ဆာန်တို့ပြိတ္တာတို့ အသူရကာယ်တို့ဖြစ်တယ်။ အင်းဆက်တို့ ငါးတို့ လိပ်တို့ ဘာတို့ဖြစ်တာတွေဟာ မောဟကိုမောဟမှန်းမသိကြလို့၊ (မှန်ပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာတစ်လုံးတည်းပိုင် တော်တော် ပထမတန်းကောင်း. . . .

မောဟဆိုတာ သတ္တဝါတွေကိုပဲ အာရုံပြုတယ်။ မောဟဆိုတာ ဘာအာရုံပြုသတုန်း (သတ္တဝါတွေ ကို ပဲအာရုံပြုတယ်ဘုရား)။ ခွေးက ခွေးခြင်းပဲ အာရုံပြုတယ် ။ ခွေးက တခြားခွေးမြင်ရင် သူ့မှာကိုက်ဖို့ ပဲ အာရုံပြုနေတယ်။ အဟုတ်ဘူးလား။ လူကလဲ လူလူချင်းပဲ ရန်ထောင်မလို့သွားပြီးတော့ အာရုံပြုနေတယ် အဲဒီလို ရန်မထောင်ကျချင်နဲ့ နော်။ ရန်ထောင်ချင်ရင်တော့ လူလူချင်းအာရုံပြုနေပြီ။ ယောက်ျားကလည်း မိန်းမတွေကို ဟိုအင်္ဂါပြုချင်တဲ့စိတ်နဲ့ပဲ အဲသလို အာရုံပြုတတ်တယ်။ ဟုတ်ကဲ့လား၊ (မှန်ပါဘုရား)။ အဲဒါ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏတွေ. . ။ နောက်ထပ် ဘာလည်းဆိုတော့ 'အဝိဇ္ဇာ'။ အဝိဇ္ဇာကဘာတုန်း (နိဝရဏပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာဟာ ဘာတုန်း (နိဝရဏပါဘုရား)။ အဝိဇ္ဇာဟာနိဝါယဏ။ အဲဒီ **'နိဝရဏ ခြောက်လုံးထဲက အဝိဇ္ဇာတစ်လုံးတည်းကို ပိုင်နိုင်တဲ့သူဟာ တော်တော် ပထမတန်း ကောင်းတဲ့ သူ'** အဲလိုမှတ်ထားနော် အဝိဇ္ဇာနိဝရဏကို၊ (မှန်ပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာက ဘာအာရုံပြုတတ်သတုန်း၊ (ယောက်ျားတွေ မိန်းမတွေကိုအာရုံပြုပါတယ်ဘုရား)။ အဝိဇ္ဇာဟာ ဘာအာရုံပြုတတ်တုန်း၊ (ယောက်ျားတွေမိန်းမတွေပါဘုရား)။ ရာဂဖြစ်ဖို့ပဲအာရုံပြုတယ်။ အဲလိုဖြစ်လို့ရှိရင် ' အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ' ဆိုကြည့်စမ်း၊ (အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ)။

ဒေါလေး မောလေးနဲ့လည်း လုပ်ပေး. . .

အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ရှိတယ် ငါ့သန္တာန်မှာ။ ဆိုစမ်း . . 'ငါ့သန္တာန်မှာ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ရှိတယ်' ။ (ငါ့သန္တာန်မှာ အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏ ရှိတယ်) ။ ငါ့သန္တာန်မှာ အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏ မရှိဘူး။ (ငါ့သန္တာန်မှာ အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏမရှိဘူး) ။ အဲဒီလိုလေးဒေါလေးမောလေးနဲ့လည်းလုပ်ပေး။ ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင် ဟိုကိလေသာက နိုင်တတ်တယ်။ ဝီရိယ မပါလို့ ရှိရင် ဟုတ်ကဲ့လား။ ဒါကြောင့် ဝီရိယထားပေးရတယ်နော်။ (မှန်ပါဘုရား)။

'အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ' ဆိုစမ်း . . ။ (အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏ)။ အဝိဇ္ဇာက 'ဝိဒိတံ နဝိံ ဒတိတိ အဝိဇ္ဇာ 'ဘဲ 'ဝိဒိတံ - သိအပ်သော ပရမတ္ထ တရားတို့ကို ။ နဝိံ ဒတိ- မသိတတ် ။ ဣတိတဿာ - ထို့ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာ

က 'ဝိဒိတံ နဝိဒိတံ အဝိဇ္ဇာ'တဲ့။ 'ဝိဒိတံသိအပ်သော ပရမတ္ထတရားတို့ကို ၊ နဝိဒိတံ-မသိတတ်ကြတတ်သွား- ထို့ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာ-မည်၏တဲ့'။

အဝိဇ္ဇာဟာ ဘာတုန်း၊ သိအပ်သော ပရမတ္ထကို မသိဘူးတဲ့။ သိအပ်တဲ့ ပရမတ္ထကို မသိဘူး။ အဝိဒိတံ-မသိအပ်သော၊ ကုတ္တိပုရိသာဒိ - မိန်းမယောက်ျားအစ ရှိသည်ကို . . . ဟော သားကလေးသွားသတိရ ၊ သမီးလေး သွားသတိရနဲ့။ သတိရတော့ ပူတာပေါ့ ။ ဟိုကပူ ဒီပူပေါ့။ အဲဒါ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ၊ (အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ) ။ သားကလေး ကလည်းဘာတုန်းဆိုတော့ အဝိဇ္ဇာနဝရဏဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းလေးပဲ။ သမီးလေးလည်း အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ဖြစ်စေတဲ့အကြောင့်လေးပါပဲ (မှန်ပါဘုရား)။

သေခါနီးမှာ အဝိဇ္ဇာလေးမရှိဘူး ဆိုလို့ရှိရင် အဲဒီလူဟာ နိဗ္ဗာန်တစ်ခါ တည်းရောက်တယ်။ သားလေး၊ သမီးလေး သာစိတ်ထဲမှာ မထားနဲ့။ ဒါကြောင့် ဓမ္မနုပဿနာဆိုတာဉာဏ် နဲ့သုံးပါလို့။ ဉာဏ်နဲ့ အနေခိုင်းတာကို ခေါ်တာ။ ဟုတ်လား၊ ဘာနဲ့အနေခိုင်းတာတုန်း၊ (ဉာဏ်နဲ့အနေခိုင်းတာပါဘုရား) ဉာဏ်နဲ့အနေခိုင်းတာကို အခုတော့ဖြင့် မောဟနဲ့ချည်း သွားသွားနေနေတယ် (မှန်ပါဘုရား)။

တစ်မြို့လုံးနီးပါး မောဟနဲ့ချည်းပဲ . . .

အခုလူတွေ လူတွေတော်တော်များများပဲ၊ တစ်မြို့လုံးနီးပါး မောဟနဲ့ ချည်းမနေဘူးလား (နေပါတယ်ဘုရား)။ နေတော့ ရန်တွေဖြစ်၊ ဘာတွေဖြစ်နဲ့။ ရုံးရောက်ဂတ်ရောက်နဲ့၊ ပိုက်ဆံတွေလည်းကုန်နဲ့၊ ကောင်းကို မကောင်းပါဘူး။ တိုင်းပြည်တွေရော ဘာတွေရော ဘာနဲ့နေလို့တုန်း၊ (မောဟနဲ့နေလို့ပါဘုရား)။ မောဟနဲ့နေလို့တဲ့။ မောဟပြီးလို့ရှိရင် လောဘလည်းရှိတယ် ။ ဒေါသလည်းရှိတယ်။ သားလဲရှိတယ် သမီးလဲရှိတယ်။ ရန်ဖြစ်မည့် တိုင်းပြည်တို့၊ နိုင်ငံရေးတွေ ဘာတွေလဲ ရှိတယ်ဟုတ်လား။ အဲဒါဘာရှိလို့တုန်းဆိုတော့မောဟရှိလို့။ ဘာရှိလို့တုန်းဆိုရင်(မောဟရှိလို့ပါဘုရား) မောဟ ဘာကြောင့် ရှိတုန်း (အဝိဇ္ဇာရှိလို့ပါ ဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာဆိုတာဘာတုန်း ၊ (မောဟပါဘုရား)။ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ မသိအပ်တာကိုသိတာ။ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ မသိအပ် တာကိုသိတာ ။ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ ဘာတုန်း (မသိအပ်တာကိုသိတာ)။ အဲအဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ရှိတယ်။ (အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ရှိတယ်။) ။ (အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ မရှိဘူး။) အဲဒီနှစ်ခုကို နားလည်ရင်တရားရပြီ။ အဲဒီနှစ်ခုလေးပဲ ဂရုစိုက်ပါ။ ဒီပြင်ဟာတွေ များများစားစားကြီးလုပ် စရာမလိုပါဘူး။ (မှန်ပါဘုရား)။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏရှိတယ် ဆိုစမ်း . . (အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ရှိတယ်)။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ မရှိဘူး ။ (အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ မရှိဘူး)။

မိမိသန္တာန်မှာ ပေါ်လာပြီဆိုရင် ရှိတယ်။ ပေါ်လာပြီဆိုရင် ဖြစ်တယ်။ 'ဇာတ'တရားခေါ်တယ်။ 'ဇာတ' တရားလေးပေါ်မလာဘူးဆိုရင် မဖြစ်တာ။ မဖြစ်တာ အဇာတတရား၊ အဲတာတွေနဲ့ နိမိတ်တွေကို အာရုံမပြုဘူးဆိုရင် တစ်ခါတည်း နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတယ်။ အဲဒီလိုလေး နိဗ္ဗာန် ရောက်သွားအောင်၊

တရားလေးနာနာ ပေးကြ။ သိသိပေးကြ ဟုတ်ကဲ့လား (မှန်ပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာကို ရှိလို့ ရှိမှန်းမသိကြဘူး . . .

ဒီတော့ အဲဒီ အဝိဇ္ဇာက တစ်ခါတည်း သူက အဝိဇ္ဇာမာနံ - ထင်ရှားမရှိသောမိန်းမယောက်ျား အစရှိသည်ကိုတဲ့ ။ မင်းတို့ ယောက်ျားတွေ အခုသေသွားရင် ဘာရှိသေးသတန်း၊ ဘာမှမရှိဘူး။ မျက်စိမှိတ်ထားရင်ဘာရှိသေးသတန်း ။ မိန်းမတွေ ရှိသေးသလား (မရှိပါဘူးဘုရား)။ မိန်းမတွေဆိုတာမျက်စိတွေ၊ နားတွေကိုခေါ်တာ။ (မှန်ပါဘုရား)။ မျက်စိမရှိဘဲဟောဟိုတိုင်ကြီးမှာ မိန်းမတွေရှိလား (မရှိပါဘူး ဘုရား) ။ မရှိမှ မရှိဘဲနဲ့။ မိန်းမတွေမရှိဘူး။ ရှိတယ်ထင်ပြီးတော့ မရှိတဲ့လူ တွေကို သဘောကျကျနေကြတယ် ဟုတ်ကဲ့လား ၊ (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါလူတွေ မဟုတ်ဘူးတဲ့ (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။ လူတွေ ယောက်ျားတွေက ဘယ်ကလာသတန်း ဆိုတော့ အဝိဇ္ဇာကလာတယ်။ ဘယ်ကလာသတန်း (အဝိဇ္ဇာက လာပါတယ် ဘုရား)။ အဲဒီအဝိဇ္ဇာကို ရှိလို့ ရှိမှန်းမသိကြဘူး။ (မှန်ပါဘုရား)။

မေ-ငါ၏။ သန္တာန်- သန္တာန်၌ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏံ-အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် အတ္ထိ-ရှိ၏။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏလို့ ရှိရင် ရှိတယ်လို့ ဒီလိုသိပေးပါ။ ရှိရဲ့သားနဲ့ မရှိ ဘူးလို့ဟန်ဆောင် လို့လည်း မရပါဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အသိဆုံးပဲကိုး။ သဘောတရားတွေကို ညာလို့မရဘူး။ မြတ်စွာဘုရားတရားက အလွန်ပထမတန်းကောင်းတာ (မှန်ပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ရှိတယ်။ ဆိုစမ်း . . . (အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ရှိတယ်)။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏမရှိဘူး (အဝိဇ္ဇာနိဝရဏမရှိဘူး)။ အဲတော့ အဝိဇ္ဇာဟာတစ်ခါတည်း သူက ထင်ရှားမရှိတဲ့မိန်းမတွေ၊ ယောက်ျားတွေ ကို အာရုံပြုတတ်တယ်။ ထင်ရှားရှိတဲ့ ပရမတ္ထတွေကို အာရုံပြုတတ်ဘူး။ အဝိဇ္ဇာက အာရုံပြုလိုက်တော့ သူ့ကို ဘာခေါ်တုန်း ဆိုတော့ သေခါနီးကျတော့ ‘အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ပရိက္ခတ္တေန’ တဲ့။ အဝိဇ္ဇာဖြင့် ခြံ့ရံတယ်တဲ့။ သေခါနီးမှာ ယောက်ျားတွေ၊ မိန်းမတွေ၊ ကလေးတွေ ၊ လယ်ယာမြေတွေ သတိရပြီ ဆိုရင် အဝိဇ္ဇာခြံ့ရံပြီလို့ သိတဲ့။ အဲလိုသိတော့ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ မခြံ့ရံတော့ဘူး။ မှန်ပါဘုရား။

အဝိဇ္ဇာကြီးကခြံ့ရံထားတာ . . .

အခု ဆန္ဒလေးက စေတသိက်။ လောဘလေးက စေတသိက်။ စေတသိက်တရားတွေဟာ ဓမ္မတရားလေးတွေဟာ သင်္ခတခေါ်ပြီးတော့ ဖြစ်ပြီးပျက်သွားတဲ့ တရားလေး။ ဟိုမဖြစ်ပြီး မပျက်တဲ့တရား၊ နိဗ္ဗာန်တရားကိုတော့ အဲဒီအဝိဇ္ဇာကအာရုံမပြုတတ်ဘူး။ အာရုံမပြု တတ်တော့ သူ့ကို ‘အဝိဇ္ဇာ ပရိက္ခတ္တေန’ ဆိုစမ်း။ အဝိဇ္ဇာပရိက္ခတ္တေန (အဝိဇ္ဇာပရိက္ခတ္တေန)။

အဲဒီလို ချပေးတာက ဘယ်လိုမှန်းမသိအောင်လို့ပါ။ အဝိဇ္ဇာခြံ့ရံသော ၊ ခြံ့ရံအပ်သော အဝိဇ္ဇာဖြင့်။

အဝိဇ္ဇာခြံရံသော၊ ခြံရံအပ်သော အဝိဇ္ဇာဖြင့် ၊ အဝိဇ္ဇာခြံရံသဖြင့် ၊ ခြံရံအပ်သောအဝိဇ္ဇာဖြင့်တဲ့ ၊ အဝိဇ္ဇာက
ဝိုင်းရံနေကြတာ။ ဒီပြင်နေရာ (၃၁) ဘုံက ထွက်မသွားရအောင်လို့။ ဒီပြင်နေရာမသွားရအောင် အဝိဇ္ဇာ
ကြီးက ခြံရံထားတာ (မှန်ပါဘုရား)။

အရင်းခံက တဏှာ. . .

‘တဏှာ နုသယ မူလကေန’ ဆိုစမ်း. . . (တဏှာနုသယ မူလကေန)၊ ‘တဏှာ နုသယ မူလကေန
န’ (တဏှာ နုသယ မူလကေန)။ တဏှာက အရင်းခံတယ်တဲ့။ တဏှာက အရင်းခံတယ် ။အဝိဇ္ဇာ ခြံရံ
တယ်။ သူက လူတွေ ဘာတွေလို့ သိတော့ ကို အဝိဇ္ဇာဆိုတာက ဟိုလူတွေ ဘာတွေလို့ အာရုံပြုတော့ကို
ဒီလူရဲ့စိတ်ဟာထွက်မြောက် ရာဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်နိုင်ပါ့မလား ၊ (မရောက်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။ လူတွေဆီပဲ
ရောက်ရောက်သွားတယ်။ ထွက်မြောက်ရာဆီကို မရောက်တော့ဘူး။

‘အဝိဇ္ဇာ ပရိက္ခတ္တေန’ ဆိုစမ်း. . . (အဝိဇ္ဇာ ပရိက္ခတ္တေန)၊ ‘အဝိဇ္ဇာ ခြံရံသဖြင့်’ (အဝိဇ္ဇာ ခြံရံသဖြင့်)
အဝိဇ္ဇာ ခြံရံလို့ သူထွက်မြောက်ရာလမ်းမရှာတတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ထွက်မြောက်ရာလမ်းရှာတတ်အောင်လို့
'အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏရုံတယ်' ဆိုစမ်း (အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏရုံတယ်)။ အဲ ရှိမှန်းသိအောင်
ထွက်မြောက်ရာလမ်းရှာတတ်အောင်လို့ ဒီလိုမှမဟုတ်ရင် လမ်းမရှာတတ်ဘူး။ အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏကြီးနဲ့
ထွက်မြောက်ရာလမ်း ရှာလို့ ဘယ့်နှယ်ရမတုံး၊ မရဘူးတဲ့။ ဒီဘုံဘဝတွေထဲပဲပြန်ရောက်မှာပဲ။ ဒီအဝိဇ္ဇာ
နိဝရဏ ရှင်းပြီး ရှာလိုက်မှပဲ ထွက်မြောက်ရာရောက်သွားတယ်တဲ့၊ (မှန်ပါဘုရား)။

ထွက်မြောက်ရာကို ရောက်ဖို့ အဝိဇ္ဇာမှန်းသိဖို့လို့ . . .

‘အဝိဇ္ဇာနုသယ ပရိက္ခတ္တေန’ ဆိုစမ်း. . . (အဝိဇ္ဇာနုသယ ပရိက္ခတ္တေန)၊ ‘တဏှာနုသယ မူလကေန’
(တဏှာနုသယ မူလကေန)၊ ‘သင်္ခါရေန ဇနိယမာနံ’ (သင်္ခါရေန ဇနိယမာနံ)။ သင်္ခါရလေးဆိုတာက စေ
တနာ ကံကလေး။ အဲဒီ ကံကလေးက ဝိညာဏ်လေးကို ရွံ့ထဲကို ခဲလေးထည့်လိုက်သလို တစ်ခါတည်း
အမေ့ဝမ်းတည်းသွားရောက်တယ်။ နတ်ပြည်တွေဆီ သွားရောက်တယ်။ တိရိစ္ဆာန်ဝမ်းထဲကိုသွားရောက်တယ်။
အဲဒါဘာကြောင့်ဖြစ်တုန်းဆိုရင် အဝိဇ္ဇာနိဝရဏရှိမှန်း မသိ ကြလို့ ၊ သိလို့ရှိရင် ရောက်စရာဘုံဘဝတွေ
မရှိတော့ဘူး။(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ရှိတယ် ။ ဆိုစမ်း. . . (အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ရှိတယ်)၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏမရှိဘူး
(အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ မရှိဘူး) ။ အဲဒီလို ရှိမှန်း၊ မရှိ မှန်းသိလို့ရှိရင် အဲဒီတိရိစ္ဆာန်ဘဝတွေ၊
အပါယ် လေး ဘုံ ဘဝတွေ က နေလွန် မြောက် တယ် တဲ့ ။ ထွက် မြောက် ရာ ကို လည်း
ရောက်တယ်လို့ အဲလိုမှတ်ထားကြနော်။ (မှန်လှပါဘုရား)။

နောက်ပြီးတော့ ဆန္ဒတွေ ဥဒ္ဓစ္စတွေက ဘာတွေတုန်းဆိုတော့ စေတသိက်တွေ။ ဘာတွေတုန်း

(စေတသိက်တွေပါဘုရား)။ 'ဣန္ဒာမစ္ဆရိယသံယောဇဉ်' ဆိုစမ်း . . (ဣန္ဒာမစ္ဆရိယ သံယောဇဉ်) ။
ဣန္ဒာမစ္ဆရိယ ဆိုတာကလည်း စေတသိက်တွေပါပဲ။ ဣန္ဒာမစ္ဆရိယက ဘာတုန်း ၊ (စေတသိက်ပါဘုရား)။
'ဣန္ဒာမစ္ဆရိယ သံယောဇဉ်' ဆိုစမ်း. . (ဣန္ဒာမစ္ဆရိယ သံယောဇဉ်) ။ 'ကာမရာဂ သံယောဇဉ်' (ကာမရာဂ
သံယောဇဉ်) ၊ ဗျာ ပါဒ သံယောဇဉ် (ဗျာပါဒ သံယောဇဉ်) ၊ 'ထိနမိန္ဒ သံယောဇဉ်' (ထိနမိန္ဒ သံယောဇဉ်)။

အဲဒီ သံယောဇဉ် တွေကလွဲရင် ဒီပြင်ဟာတွေ အကုန်စေတသိက်တွေ ချည်းပဲ။ စေတသိက်ဆိုတာ
သင်္ခတ တရားနော်။ သင်္ခတ တရားတွေမှန်း သိပြီးတော့ သင်္ခတ တရားမှန်းသိအောင်လုပ်ဖို့ကို အဲဒီအနား
မှာပဲ နီးကပ်နီးကပ်နေပြီး ပြောနေရတာနော်။ သို့မဟုတ်လို့ရှိရင် အဲဒီသင်္ခတတရားဆီ မရောက်ဘဲ လူ
တွေဆီ ရောက်ရောက်ပြီးတော့ လည်လည်နေတာနော်။ လူတွေဆီရောက်တာကလည်း အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ
ဟုတ်ကဲ့လား ။ အဲလိုမှတ်နော်၊ (မှန်ပါဘုရား)။

သင်္ခတနှင့် သင်္ခါရ . . .

သံယောဇဉ် ဆိုတာလည်း အတူတူပါပဲ။ သံယောဇဉ် ဆိုတာထက် စေတသိက်ဆိုတဲ့ သင်္ခတတရား
ကို ပြောချင်တာပါ။ စေတသိက်ဆိုတာ ဘာသာတရားတုန်း (သင်္ခတတရားပါဘုရား)။

သင်္ခတတရားပြောတော့မှ 'သင်္ခတံ အဘိသင်္ခါရောန္တိတိ သင်္ခါရ။' 'သင်္ခတံ' ကို 'အဝိဇ္ဇာ' ကပြုပြင်
လိုက်တော့ 'သင်္ခါရ' ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒါကြောင့် 'အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခတံ အဘိသင်္ခါရောန္တိတိ သင်္ခါရ'
တဲ့။ **အဝိဇ္ဇာကနေပြီး သင်္ခတဆိုတဲ့စိတ် စေတသိက် ရုပ်တွေကို ပြုပြင်လိုက် တော့
သင်္ခါရဖြစ်သွားတယ်တဲ့။** အဲဒီ သင်္ခါရဖြစ်တာကို ငါလုပ်တယ်၊ သူလုပ်တယ် နဲ့ဆိုကြတယ်။
အဲလိုမဟုတ်ဘူးတဲ့၊ 'ကမ္မဿ ကာရောကော နတ္ထိ' ဝိပါကဿစ ဝေဒကော' ဆိုတာတွေ ရှိတယ်
ကံကိုပြုလုပ်တဲ့သူမရှိဘူး။ အကျိုးကို ခံစားတတ်တဲ့သူ မရှိဘူးတဲ့ ။ အကျိုးဖြစ်' တာကိုသာ ခံစား
တယ်လို့ခေါ်တာ ။ အကျိုးဖြစ်တာကို ဘာခေါ်သတုန်း (ခံစားတယ်လို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

အကျိုးကို ခံစားတာမဟုတ်ဘူး။ အကျိုးကိုခံစားတဲ့ ယောက်ျားပုဂ္ဂိုလ်၊ မိန်းမပုဂ္ဂိုလ် မရှိဘူး။ ယောက်ျား
ပုဂ္ဂိုလ် မိန်းမ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတယ်ဆိုပြီးတော့ အကျိုးခံစားတယ် ဆိုပြီးတော့ အိမ်ထောင်တွေပြု ၊ ဘာတွေ ပြုနဲ့
အဲဒါတွေမဟုတ်ဘူး။ ဒါ 'ဝိပါကဿစ ဝေဒကော' တဲ့။ အကျိုးကို ခံစားတတ်တဲ့သူမရှိဘူး။
အကျိုးဖြစ်တာကိုသာ ဆိုတယ်။ အကျိုးဖြစ်တာကို ဘာဆိုတုန်း။ ခံစားတယ်လို့ဆိုတယ် (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

သစ်ပင်အသီးသီးတော့ 'သီးတယ်' လို့ ဆိုတယ်။ ဝေဒနာဖြစ်တာ 'ဖဿပစ္စယာဝေဒနာ'
ဝေဒနာဖြစ်တာပဲမဟုတ်ဘူးလား။ အဲဒီဖြစ်တာကို ခံစားတယ်လို့ဆိုပြီးတော့မင်းတို့ကတဏှာဖြစ်တာ၊
ခံစားတယ်လို့ မဟုတ်လို့ရှိရင် တဏှာမဖြစ်ဘူး၊ ဟုတ်လား (မှန်ပါဘုရား)။ ဒါပေမယ့်လို့ ရှေးက
အရိယာတွေဟာ အိမ်ထောင်တွေနဲ့၊ အဲဒါတွေဂရုစိုက်။ အိမ်ထောင်တွေနဲ့ အရိယာဖြစ်ကြတာ၊
ဒကာမကြီးတို့လည်း ဘာမှမပူနဲ့၊ ဘာမှမပူနဲ့။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ရှိတယ်လို့သာ အဲလိုဆိုလိုက်။

တစ်ခါတည်း ရသွားရော၊ (မှန်ပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ရှိတယ်။ ဆိုစမ်း (အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ရှိတယ်)။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏ ဘာဖြစ်လို့ရှိတုန်း ဆိုတော့ မျက်စိမှိတ်လိုက်ရင် အဝိဇ္ဇာကစိတ်ထဲမှာ မိန်းမတွေ၊ ယောက်ျားတွေပေါ်ပေါ်လာတယ်။ အဲဒီလို မပြောစေနဲ့။ နှာခေါင်းနား၊ လေနားဖြစ်ဖြစ် သတိကပ်ထား။ ‘ပထဝီ ဖဿတိ’ နလဘတီ အဝိဇ္ဇာ’ တဲ့။ ပထဝီ ဖဿတိ - ပထဝီ ဖဿ အစရှိသည်ကို၊ နလဘတီ - မစွဲတတ်၊ ဣတိတဿှာ ထို့ကြောင့် တဲ့. . . ။ မာတဲ့ပျော့တဲ့နေရာလေးက ပထဝီလေးပဲ။ ထိတဲ့နေရာလေးကဖဿလေး ပေါ့။

အဲဒါလေးနဲ့ တစ်ခါတည်း ကပ်ဆွဲရတယ် ။ ဈာယတော-ကပ်၍ရှုသောတဲ့။ အာတာပီစ - ပြင်းထန်သော ဝီရိယရှိသော ။ မေ-ငါဘုရားအား၊ ဗြဟ္မဏော-မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောတဲ့။ အကုသိုလ်လည်း မရှိဘူး။ တရားအားထုတ်တဲ့နေရာမှာ အကုသိုလ်လည်းမရှိဘူး။ မေ- ငါဘုရားအား၊ ဓမ္မ-တရားတို့ သည်၊ ပါတုဘဝန္တိ-ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏ တဲ့ အဲဒီ (၃) ခုတည်းပဲ ။ (မှန်ပါဘုရား)။

ဈာယတော - ကပ်၍ရှုသော။ ဆိုစမ်း။ . . (ဈာယတောကပ်၍သော)၊ အာတာပီ - ပြင်းထန်သော ဝီရိယရှိသော)၊ ဗြဟ္မဏဿ - မကောင်းမှုမရှိသော၊ (ဗြဟ္မဏဿ-မကောင်းမှုမရှိသော)။ စုတေတုန်း နိဝရဏ မရှိရင် မကောင်းမှုမရှိဘူး။ နိဝရဏတွေရှိရင်တော့ မကောင်းမှုရှိတယ်။ အဲဒါကြောင့် နိဝရဏတွေကို အရင်ပြောရတယ်။ တရားကို အလယ်ပြောရတယ်။ နိဝရဏတွေကို အရင်ပြောထားတော့ သူဟာ ထမင်းချက်ရင်လည်း နိဝရဏမရှိဘူး။

သံယောဇဉ်ကလည်း ‘ကာမရာဂ သံယောဇဉ် ‘ ဆိုစမ်း . . (ကာမရာဂ သံယောဇဉ်)၊ ဗျာပါဒ သံယောဇဉ် (ဗျာပါဒ သံယောဇဉ်)၊ ဘဝရာဂသံယောဇဉ် (ဘဝရာဂသံယောဇဉ်)၊ ထိနမိဒ္ဓ သံယောဇဉ် (ထိနမိဒ္ဓ သံယောဇဉ်)၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကစ္စ သံယောဇဉ် (ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကစ္စသံယောဇဉ်) ။ ဣဿသံယောဇဉ် (ဣဿသံယောဇဉ်) ။ မစ္ဆရိယ သံယောဇဉ် (မစ္ဆရိယ သံယောဇဉ်) . . ။ အဲဒါ သံယောဇဉ်တွေ၊ မကောင်းတဲ့ဟာတွေဟာ သံယောဇဉ်တွေဖြစ်သွားတယ်။

အဲဒါဘာတွေတုန်းဆိုတော့ အစဆုံးဆိုတဲ့ ဣဿာတို့၊ ထိနမိဒ္ဓ တို့ပေါ့။ အဲဒါတွေဟာစေတသိက် တွေ။ အဲဒါတွေ ဘာတွေတုန်း (စေတသိက်တွေပါဘုရား)။ စေတသိက်တွေဟာ ဘာတွေတုန်း၊ သင်္ခတတရား။ စေတသိက်တွေဟာ ဘာတွေ တုန်း၊ (သင်္ခတတရားပါဘုရား)။

သင်္ခတတရားဟာ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တယ်။ သင်္ခတတရားဟာ ဘာတုန်း ။ (အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။ သင်္ခတတရားဆိုတာ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တာ။ အကြောင်းမရှိလို့ရှိရင် အဲဒီဆန္ဒထဲ ကာမမရှိလို့ရှိရင် မဖြစ်ဘူး။ သူ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သွားတာပဲ။ ဟုတ်တယ်မို့လား၊ (မှန်ပါဘုရား)။

အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တာသစ်တ . . .

သစ်တဆိုတာ ဘာကြောင့်ဖြစ်တာတုန်း။ အကြောင်းရှိလို့ဖြစ်တာ၊ သစ်တ ဆိုတာ ဘာဖြစ်တာတုန်း (အကြောင်းရှိလို့ဖြစ်တာပါဘုရား)။ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်တယ်။ အဲဒါကို သစ်တ ခေါ်တယ်။ နိဗ္ဗာန်ကြတော့အကြောင်း ရှိသေးလား၊ (မရှိတော့ပါဘူးဘုရား)။ အကြောင်းမရှိတာ နိဗ္ဗာန်။ အကြောင်းမရှိတာ ဘာတုန်း (နိဗ္ဗာန် ပါဘုရား)။

အဲသလို တရားကို လူတွေ စဉ်းစားတတ်အောင်၊ ဆင်ခြင်တတ်အောင် နှလုံးသွင်းတတ်အောင် ဟောမှ အဝိဇ္ဇာတွေက ကွာမှာ။ အဝိဇ္ဇာကွာပြီးတော့ တစ်ခါတည်းဟန်မှာ။ သို့မဟုတ်လို့ရှိရင် ဘာမတွေ့ တတ် ၊ ညာမတွေ့တတ်နဲ့ ဖြစ်တတ်တယ်၊ (မှန်ပါဘုရား)။

ကာမရာဂသံယောဇဉ် (ကာမရာဂသံယောဇဉ်)၊ အဲဒီသံယောဇဉ်ရှိရင် လည်းရှိတယ်လို့သိရတယ် မရှိဘူးဆိုရင်လည်း မရှိဘူးလို့သိရတယ်။ ဓမ္မာနုပဿနာ ကဘာပြုလို့ ဓမ္မာနုပဿနာ ခေါ်တုန်းဆိုတော့ ဓမ္မဆိုတာက စေတသိက်၊ ဓမ္မဆိုတာကာဘာတုန်း (စေတသိက်ပါဘုရား)။

ကာယနုပဿနာက ကာယကို ဟောတယ်။ ဝေဒနာနုပဿနာက ဝေဒနာကိုဟောတယ် ။ စိတ္တ နုပဿနာက စိတ်ကိုဟောတယ်၊ ဓမ္မာနုပဿနာကြတော့စေတသိက်ကို သွားဟောတယ် ။ ဟုတ်လား။ အဲ သူတို့လည်း ဓမ္မတာပါပဲ ၊ စေတသိက်က ဘာတွေတုန်း (ဓမ္မပါဘုရား)။ ဘာဓမ္မတုန်း၊ (သစ်တဓမ္မပါဘုရား) သစ်တဓမ္မ ဆိုတာ ဘာတုန်း။ အကြောင်းရှိရင်ဖြစ်တယ်။ (မှန်ပါဘုရား)။ အခုနားကြားတယ်ပေါ့။ အသံ ရှိလို့ ကြားတာဖြစ်တယ်။ အသံကိုတော့ မျက်စိနဲ့မြင်ရသလား။ (မမြင်ရပါဘူးဘုရား)။ ကဲမြင်လည်း မမြင် ရဘူး။ ။ အဲဒီလို အဘိဓမ္မာ သဘာဝဆိုတာ အဲလိုဟာမျိုး။ စဉ်းစားပေးရတယ်၊ မစဉ်းစားဘဲ မနေရဘူး။ စဉ်းစားမှဉာဏ်ပေါ် တယ် အဲလိုမှတ်ထားနော် (မှန်ပါဘုရား)။

‘ဗျာပါဒသံယောဇဉ်’ (ဗျာပါဒ သံယောဇဉ်) ၊ ‘ထိနမိဒ္ဓ သံယောဇဉ်’ (ထိနမိဒ္ဓ သံယောဇဉ်) ၊ ‘ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကစ္စ သံယောဇဉ်’ (ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကစ္စ သံယောဇဉ်) ၊ ‘ဘဝရာဂသံယောဇဉ်’ (ဘဝရာဂသံယောဇဉ်)၊ ဘဝရာဂ သံယောဇဉ် ဆိုတာက ဘဝက ဒီထိုင်နေတာကြီးတွေ မြဲတယ်လို့ထင်တာ။ သဿတဒိဋ္ဌိ နဲ့တကွ ဖြစ်တဲ့ရာဂ ကို ဒိဋ္ဌိနဲ့တကွ ဖြစ်တဲ့ရာဂကို ‘ဘဝ ရာဂ’ လို့ခေါ်တယ်။ ထိုင်နေတဲ့ ကိုယ်ခုနကတုန်းက ထိုင်နေတာလည်းငါပဲ။ အခုလည်း ငါပဲလို့ထင်တာ။ သဿတိဒိဋ္ဌိနဲ့တကွ ဖြစ်တဲ့ရာဂကို ဒိဋ္ဌိနဲ့တကွ ဖြစ်တဲ့ရာဂကို ‘ဘဝရာဂ’ လို့ခေါ်တယ်။ ထိုင်နေတဲ့ကိုယ်က ခုနတုန်း ကထိုင်တာလည်းငါပဲ ။ အခုလည်းငါပဲလို့ထင်နေတာ ။ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး၊ (မှန်ပါဘုရား)။

ခုနတုန်းက ကာမစ္ဆန္ဒ ပျောက်ပျက်သွားပြီ။ နားကကြားခဲ့တာလည်း ပျောက်ပျက်သွားပြီ ။ သူက ဘယ်တော့မှ မြဲတဲ့ဟာမဟုတ်ဘူး။ အကုန်လုံးပဲ ဟုတ်ကဲ့လား ၊ (မှန်ပါဘုရား)။ အဲလိုမှတ်ထား။

ရူပံဘိက္ခဝေ နတုံမှာကံ . . .

‘အနုပ္ပန္နာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ’ (အနုပ္ပန္န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ)။ မဖြစ်သေးတဲ့ဟာ သူ့ဟာသူ ဖြစ်လာတယ်တဲ့။ ဟုတ်ကဲ့လား ‘ဥပ္ပန္နာစ နိရုဇ္ဈရေ’ (ဥပ္ပန္နာစ နိရုဇ္ဈ ရေ)။ အဲလို တရားပွဲထဲမှာ အဲလိုချချပေးရင်လူတွေ တစ်လုံးရရ၊ နှစ်လုံးရရ၊ တစ်လုံးရလည်း အပါယ် ကင်းတယ်။ တစ်လုံးရလဲ ဆိုဆိုနေပါ။ ဟိုရှေးရှေးတုန်းက ‘ရူပံဘိက္ခဝေ နတုံမှာကံ’ ဆိုတာနဲ့ပဲ တစ်ခါတည်းတရားရသွားတယ်။ (မှန်ပါဘုရား)။

‘ရူပံဘိက္ခဝေ နတုံမှာကံ’ တဲ့။ ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့ ၊ ရူပံ - ရုပ်သည်၊ နတုံမှာကံ - သင်တို့ ဥစ္စာမ ဟုတ်ဘူးလို့ ဒီလိုသင်တတရားလို့ ဒီလိုပြောလိုက်တာနဲ့ပဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတယ် ။ သင်တတရားနော်။ သင်တို့ ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီစေတသိက်တွေ၊ ရုပ်တွေ၊ နားကြားတာတွေဟာ သင်တို့ဥစ္စာမဟုတ်ဘူး။

‘ရူပံဘိက္ခဝေ’ ဆိုစမ်း . . (ရူပံဘိက္ခဝေ)၊ ‘နတုံမှာကံ’ (နတုံမှာကံ)၊ ‘ဝေဒနာဘိက္ခဝေ’ (ဝေဒနာဘိက္ခဝေ)၊ ‘နတုံမှာကံ’ (နတုံမှာကံ)၊ ‘သညာ ဘိက္ခဝေ’ (သညာ ဘိက္ခဝေ)၊ ‘နတုံမှာကံ’ (နတုံမှာကံ)၊ ‘သင်္ခါရာဘိက္ခဝေ’ (သင်္ခါရာဘိက္ခဝေ)၊ ‘နတုံမှာကံ’ (နတုံမှာကံ)၊ ‘ဝိညာဏ ဘိက္ခဝေ’ (ဝိညာဏ ဘိက္ခဝေ)၊ ‘နတုံမှာကံ’ (နတုံမှာကံ)၊ အဲဒါတွေ နားတွေ၊ ကြားတာတွေ သင်တို့လည်းမဟုတ်ဘူး၊ သင်တို့ဥစ္စာလည်းမဟုတ်ဘူး . . ။ ‘တံပဇာယ’ တဲ့။ တံ-အဲဒီ သင်တို့လည်းမဟုတ်၊ သင်တို့ဥစ္စာလည်းမဟုတ်တာတွေကို ရှုကြတဲ့ အဲလိုဟောတယ်။ (မှန်ပါဘုရား)။

ရူပံ- ရုပ်ကို ကြံဖြန့်ပစ်လော့ ဖျက်ဆီးပစ်လော့ . .

ရာဓ-ရာဓ ရဟန်းတဲ့၊ ရူပံ - ရုပ်ကို၊ ဝိကိရထ - ကြံဖြန့်ပစ်လော့တဲ့။ ဒကာကြီးတို့ ဒကာမကြီး တို့ ကြံတော့ရုပ်တွေ ဟိုရောက်ဒီရောက် ရောက်သွားမှာ မကြောက်ဘူးလား၊ ကြောက်ပါတယ် ဘုရား။ မြတ် စွာဘုရားကတော့ ကြံခိုင်းထားတယ်။ ဟုတ်ကဲ့လား။ ရုပ်ကိုကြံဖြန့်ပစ်လိုက်တဲ့။

‘ရူပံ ရာဓ ဝိကိရထ’ ဆိုကြည့်စမ်း . . (ရူပံ ရာဓ ဝိကိရထ) ၊ ရင်းနှီးအောင် လို့ပြောတာ၊ ဝိကိရထ- ကြံဖြန့်ပစ်လော့တဲ့။ ဝိဒ္ဓံသေဋ္ဌ - ဖျက်ဆီးပစ်လော့။ ဝိဂေရထ - မှုတ်လွှတ်ပစ်လော့။

‘ရာဂဿ ဝိနယာယ ၊ ရာဂ ဝိနယာယ ’ ၊ ရာဂ ကုန်အောင် တဲ့။ ရာဂကုန် အောင် ရုပ်ကို ကြံဖြန့်ပစ်လော့တဲ့။ ရုပ်တွေရာဂ ဖြစ်စေတဲ့ရုပ်တွေ ကိုယ်မျက်စိထဲမှာပေါ်လာပြီ၊ ရာဂပုံသဏ္ဍာန် ပေါ်လာ ပြီဆိုရင် အဲဒီရုပ်ကို မှုတ်လွှတ်ပစ်လိုက်။

‘ရူပံ ရာဓ ’ ဆိုစမ်း . . (ရူပံ ရာဓ) ၊ ‘ဝိဂေရထ’ (ဝိဂေရထ) ၊ ဝိဂေရထ - မှုတ်လွှတ်ပစ်လိုက်။ ကလေးတွေ အရုပ်ဆော့ရင်း အရုပ်တွေကို ကြံဖြန့်ပစ်သလိုပေါ့ဟုတ်လား၊ အဲလိုမှတ်ထား။ ကလေးတွေ ကစားတဲ့ ကစားစရာလေးတွေလို လုပ်ပစ်လိုက်တဲ့။ ကိုယ့်သန္တာန်မှာ အဲဒီလိုရုပ်မျိုး မထားနဲ့တဲ့၊ (မှန်ပါဘုရား)။

ပေါ်ရင်ပေါ်တဲ့ရာဂရုပ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်. .

အဲဒါဘယ်ဟာတုန်းဆိုတော့ မျက်စိထဲမှာ ရာဂဖြစ်စရာရုပ်တွေပေါ်တတ်တယ်။ ပေါ်ရင်ပေါ်တဲ့ ရာဂရုပ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်၊ ပေါ်လာသေးလား ရာဂ၊(မပေါ်တော့ ပါဘူးဘုရား)။ ‘ ရာဂ ဝိနယာယ ’ ရာဂ ကုန်ခြင်းအကျိုးငှာ ဆိုစမ်း. . ‘ရာဂဝိနယာယ’(ရာဂဝိနယာယ)၊ ‘ရာဂကုန်ခြင်း အကျိုးငှာ’ (ရာဂကုန်ခြင်း အကျိုးငှာ)၊ ‘ရူပံ ရုပ်ကို’ (ရူပံ ရုပ်ကို) ‘ဝိဂေရထ’ (ဝိဂေရထ)၊‘ကြဲဖြန့်ပစ်လော့’ (ကြဲဖြန့်ပစ်လော့)။

အဲ မျက်စိထဲမှေးနေလို့ရှိရင် ဟိုအတိတ်ကဟာတွေ၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်အဲလိုတွေ မထားရဘူးနော်။ ‘ရူပံရာဓဝိတ္ထံ သေဋ္ဌ’ (ရူပံ ရာဓဝိတ္ထံသေဋ္ဌ)၊ ဖျက်ဆီးပစ်လော့၊ တစ်ခုခုဆိုတာပေါ့။ ဟိုလိုမရရင်လည်း ‘ဝိတ္ထံ သေဋ္ဌ’ (ရူပံ ရာဓ ဝိတ္ထံသေဋ္ဌ)၊ ဖျက်ဆီးပစ်လော့၊ တစ်ခုခုဆိုတာပေါ့။ ဟိုလိုမရရင်လည်း ‘ဝိတ္ထံ သေဋ္ဌ’ ၊ တစ်ခုခုဆိုတာနဲ့ကို ရာဂတွေ ကိုယ့်သန္တာန်မှာ ကင်းတယ်။ ဟုတ်သလား။ ရာဂကင်းအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းမသိကြဘူး။ အဲလိုလုပ်ရတာ။

‘ရူပံ ရာဓ’ ဆိုစမ်း . . (ရူပံ ရာဓ)၊ ‘ဝိဂေရထ’ (ဝိဂေရထ)၊ ‘ဝိတ္ထံသေဋ္ဌ’ (ဝိတ္ထံသေဋ္ဌ)၊ ‘ဝိကရဏီယံ ကရောထ’ (ဝိကရဏီယံကရောထ)၊ ဝရေးလုံးကြီးတင်ဝိ အစမှတ်ထားနော်။ ‘ဝိတ္ထံသေဋ္ဌ’ ‘ဝိဂေရထ’ ‘ဝိတ္တဋ္ဌဏီယံ ကရောထ’။ အဲလိုမှတ်ထား ‘ဝိ’ ချည်းပဲ၊ (မှန်ပါဘုရား)။

‘ရူပံ ရာဓ’ . . ရာဓ ရဟန်းဆိုစမ်း (‘ရူပံ ရာဓ’ . . ရာဓ ရဟန်း)၊ ရူပံ-ရုပ်ကို၊ ဝိကိရထ- ကြဲဖြန့်ပစ်လော့တဲ့။ ရာဂဝိနယာယ-ရာဂပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှာ ရူပံ-ရုပ်ကို၊ ဝိတ္ထံသေဋ္ဌ- ဖျက်ဆီးပစ်လော့။ ခေါင်းထဲမှာပေါ်တဲ့ရုပ်ကိုပြောတာနော်။ စိတ်မှာပေါ်တဲ့ရုပ်ကိုပြောတာ။ အပြင်ကရုပ်ကိုပြောတာမဟုတ်၊ ခေါင်းထဲမှာ ပေါ်တဲ့ရုပ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်တဲ့။ ခေါင်းထဲမှာ ပေါ်တဲ့ရုပ်ကို ဒီအတိုင်းမထားဘူး။ ငါ့သားလေးနွယ်နော် ဆိုပြီး ဘာများဖြစ်ပါလိမ့်၊ ညာများဖြစ်ပါလိမ့်နဲ့ စိုးရိမ်သောကဖြစ်တာတွေကလဲ ဒီကလာတာတွေ ဟုတ်ကဲ့လား၊ (မှန်ပါဘုရား)။

‘ရူပံ ရာဓဝိဂေရထ၊ ဝိတ္ထံသေဋ္ဌ’ ဒီထဲကတစ်ခုခုရအောင်ဆို။ ဖျက်ဆီးပစ်လော့ပေါ့ ဟုတ်လား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကိုလည်း ဖျက်ဆီးပစ်ရမယ်တဲ့။ သညာကိုလည်း ဖျက်ဆီးပစ်ရမယ်။ နာမည်လေး အမှတ်ရလာလို့ရှိရင် ဖျက်ဆီးပစ်ရမယ်။ နာမည်လေးအမှတ်ရလိုက်လို့ ဒီအတိုင်းထားလိုက်မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်မယ်သောကတွေနဲ့ ငိုတာတွေဘာတွေဖြစ်တတ်တယ်၊ (မှန်ပါဘုရား)။ အာသဝေါတရားတွေနဲ့ ငိုတာတွေဖြစ်တာပါ။ အာသဝေါတရားဖြစ်တာ၊ အာသဝေါတရားရယ်လို့ သူကမသိပါဘူး၊ (မှန်ပါဘုရား)။ အာသဝေါတရားကဘယ်လိုဖြစ်သလဲဆိုတော့ . .

သတ္တဝါလို့ယူရင် အာသဝေါဖြစ်ပြီ . .

စက္ခုနာ-မျက်စိဖြင့်၊ ရူပံ-ရူပါရုံကို၊ ဒိသွာ-မြင်သည်ရှိသော်၊ အယံ-ဤရူပါရုံသည်၊ သတ္တော-သတ္တဝါသည်၊ အဿ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ယဏှတော-ယူသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိဋ္ဌာသဝေါ-ဒိဋ္ဌာသဝသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြစ်၏။

ကဲ မျက်စိဖြင့် ရူပါရုံကိုမြင်လိုက်တာနဲ့ ဒီဟာသတ္တဝါပဲ၊ ယောက်ျားပဲ၊ မိန်းမပဲလို့ စိတ်ထဲယူလိုက်တာနဲ့ပဲ သူ့မယ်ဒိဋ္ဌာသဝဖြစ်ပြီ။ ကဲ ဒီမျက်စိကောင်းသေးရဲ့လား၊ (မကောင်းပါဘူးဘုရား)။ အဲဒါတွေမှတ်ထား။

ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက စက္ခုကိုစောင့်စည်းတဲ့၊ ဟိုဟာတွေကြည့် ဒီဟာတွေမကြည့်နဲ့တဲ့။ တကယ် လူထင်လိမ့်မယ်၊ လူတွေမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်ဆိုစမ်း . . ‘မျက်စိမြင်တဲ့ ရူပါရုံ လူ့ပုံမမှတ်ရ’ (မျက်စိမြင်တဲ့ ရူပါရုံ လူ့ပုံမမှတ်ရ)။ မြတ်စွာဘုရားက ရူပါရမ္မဏံ-ရူပါရုံသည်၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ-စက္ခုဝိညာဏဓာတ်အား၊ အာရမ္မဏပစ္စယေနတဲ့ . . ဒီလိုဆိုရဲ့သားနဲ့ ဒကာမကြီးတို့ ဒကာကြီးတို့က လူတွေသတ္တဝါတွေပဲလို့ စိတ်ထဲထားနေတယ်။ စိတ်ထဲမထားရဘူး။

မြတ်စွာဘုရားကို ‘သတ္တဝိနာသက’ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးလို့ ဆိုကြတယ် . .

သတ္တဝါတွေကို ဘာထဲ မထားရဘူး၊ (စိတ်ထဲမထားရဘူးဘုရား)။ ဉာဏ်ထဲလဲမထားရဘူး။ သတ္တဝါရှိတယ်ဆိုတာ ဉာဏ်ထဲမထားနဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့လား။ မြတ်စွာဘုရားကို ‘သတ္တဝိနာသက’ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးလို့ ဆိုကြတယ် မဟုတ်လား။ သတ္တဝါကိုဖျက်ဆီးပြစ်တယ်လို့၊ (မှန်ပါဘုရား)။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ္တဝါလို့ထင်နေရင် သတ္တဝါသေရင် ဟိုဘဝဒီဘဝရောက်မှာပေါ့။ သတ္တဝါမဟုတ်ဘူး၊ သတ္တဝါလို့မယူဘူးဆိုတော့ ဘုံဘဝတွေရောက်သေးရဲ့လား (မရောက်ပါဘူးဘုရား)။

သင်္ခတပြီးရင် အသင်္ခတ။ သင်္ခတဆိုတာ ဘာတုန်းဆိုတော့ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တယ်။ သင်္ခတဆိုတာ ဘာခေါ်တုန်း (အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။ ပြီးတော့ အသင်္ခတကြတော့ အကြောင်းမရှိတော့ဘူး။ ဖြစ်စရာမရှိတော့ဘူး။ အဲသလိုဟာမျိုး။ ဒါကြောင့် ‘အဇာတံ’ ခေါ်တယ်။ အဇာတံ ဆိုစမ်း . . (အဇာတံ) အဲဒါ နိဗ္ဗာန်ပေါ့။ ‘အဇာတံ အကရဏံ နိဿရဏံ ပညာယတိ’ တဲ့။

‘ဒါကိုသိမှ အဓိတပ်၊ အဘိဆိုတော့ အပိုက္ခာ၊ အသိမှာတော့ အကုန်စင်သလိုပဲ’ တဲ့၊ စာတွေမှာ အပုံပဲရှိပါတယ်။ အဲလိုမှတ်ထားနော် ဒကာမကြီးတို့။ နည်းနည်းလေး ဖြစ်ဖြစ် ရအောင်လို့ပါ။ (မှန်ပါဘုရား)။

‘အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏံ’ (အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏ)၊ ‘အဝိဇ္ဇာ သံယောဇဉ်’ (အဝိဇ္ဇာ သံယောဇဉ်)။
အဲဒီလိုမြင်ပြီးလာလို့ရှိရင် သံယောဇဉ်ရှိတယ်။ သံယောဇဉ်မရှိဘူးလို့ ကိုယ့်သန္တာန်မှာ သိနေမယ်ဆိုလို့ရှိရင်
သေခါနီးအချိန်မှာ သံယောဇဉ်ရှိတယ် မရှိဘူး၊ မရှိဘူး ရှိတယ်လို့ သတိကပ်ထားပြီးတော့ နှာခေါင်းနား
ကပ်ကပ်ပြီး လေလေးထုတ်။ လေလေးထုတ်အံ့။ ‘နာဟု အဿဿ ပဿသော’ (နာဟု အဿဿ
ပဿသော)၊ ‘ဌိတ စိတ္တဿ တာဒိနော’ (ဌိတ စိတ္တဿ တာဒိနော)။ အဲဒါ ဘုရားတရားနဲ့
ရင်းနှီးအောင်လို့ပါ။ မရင်းနှီးဘဲ စိမ်း . . စိမ်းပြီးနေတော့ ရန်သူကြီးလိုဖြစ်သွားတတ်တယ်။ အဲဒါ
မစိမ်းကြနဲ့၊ (မှန်ပါဘုရား)။

ရာဂကုန်သွားရင် ဒုက္ခကုန်သွားပြီ . . .

‘ရာဂက္ခယာ’ (ရာဂက္ခယာ)၊ ‘ဒုက္ခက္ခယော’ (ဒုက္ခက္ခယော)။ ရာဂကုန်သွားရင် ဒုက္ခကုန်သွားတယ်။
ဒုက္ခကုန်ရင်နိဗ္ဗာန်ပဲတဲ့၊ ဟုတ်လား။ (မှန်ပါဘုရား)။ တရားဟောတယ်ဆိုတာ အဲဒီနိဗ္ဗာန်ကိုသိအောင်လို့
တော်တော်ဟောယူရတာ။ (မှန်လှပါဘုရား)။

‘ရာဂက္ခယာ’ ဆိုစမ်း (ရာဂက္ခယာ)၊ ‘ဒုက္ခက္ခယော’ (ဒုက္ခက္ခယော)၊ ရာဂကုန်သွားရင်
ဒုက္ခကုန်သွားပြီတဲ့။ ဆိုစမ်း ‘ကာမရာဂ သံယောဇဉ်’ (ကာမရာဂ သံယောဇဉ်)၊ ‘ရိတယ်’ (ရိတယ်)၊ ‘မရှိဘူး’
(မရှိဘူး)။ အဲဒီမရှိဘူးဆိုတဲ့ ဉာဏ်ကလေးက တခါတည်း ဖြတ်ဖြတ် ဖြတ်ဖြတ်ပေးလိုက်တာ၊
ဉာဏ်ခါးလေးနဲ့ပေါ့။ ဉာဏ်ခါးကလေးနဲ့ဖြတ်လိုက်တာ နောက်တော့တခါတည်းကို ဘယ်တော့မှ
ပေါ်မလာတော့ဘူး၊ (မှန်ပါဘုရား)။ ပေါ်လာသေးတယ်ဆိုရင်တော့ ဉာဏ်ခါးက တုံးသေးတယ်၊
ခါးတုံးသေးတယ်လို့ အဲလိုမှတ်ထားကြ . . . ။

အဲသလို ‘ရာဂက္ခယာ ဒုက္ခက္ခယော’ ဆိုသည့်အတိုင်း ရာဂကုန်၍ အလုံးစုံသော ဒုက္ခအပေါင်းမှ
လွတ်ငြိမ်းသော သူတော်ကောင်းများ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း . . . ။
အားလုံး သာဓုခေါ်ကြ . . . (သာဓု . . သာဓု . . သာဓု)^၉

သံသရာဒုက္ခဇာတ် အကုန်ရပ်သင့်ပြီ

- တို့ဘုရားသာသနာမှာ 'နသတ္တော' သတ္တဝါမရှိဘူးဆိုတဲ့ အသိတစ်လုံးဟာ အလွန်အမြတ်ဆုံးပဲ။
- သတ္တဝါရှိတယ်ထင်လို့ ရှိတယ်အယူရှိကြလို့ သံသရာဒုက္ခဇာတ်မသိမ်းကြတာ။
- သတ္တဝါမရှိ ဓမ္မအကြောင်းအကျိုးသာ အမှန်တကယ်ရှိပါလားလို့ သေချာဂဏ သဘောပေါက်ရင်ဖြင့် အလုံးစုံသော သံသရာဒုက္ခဇာတ် အကုန်ရပ်ပြီ။

အလှူရှင်စာတောင်း

အလုံးစုံသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာတို့၏ အရင်းဇစ်မြစ်ဖြစ်သော
 အမြတ်ဆုံး အသိဉာဏ် အလှူတော်ကြီးကို
 သဒ္ဓါကြည်ဖြူ ပေးလှူရသော ကုသိုလ်ကြောင့်
 အပူခပ်သိမ်း လျင်စွာငြိမ်းခြင်းသည် စင်စစ်မသွေ ဖြစ်ပါစေသတည်း . . . ။